

Hòa Thượng Thích Thiên Tâm

Kinh Niệm Phật Ba La Mật

Dịch từ Hán văn sang Việt văn

- 1 -

- *Đời Diêu Tần, ngài Tam Tạng Pháp Sư Cưu Ma La Thập dịch từ Phạn ra Hán.*

- *Hòa Thượng Thích Thiên Tâm dịch từ Hán văn ra Việt văn.*

Phẩm I

Duyên khởi

Pháp tu đốn ngộ vãng sanh

Chính tôi được nghe như thế này. Một thuở nọ, đức Phật kiết hạ tại núi Kỳ Xà Quật, gần thành Vương Xá với chúng đại Tỳ Khưu một muôn hai người. Đó là các vị trưởng lão Xá Lợi Phất, Ma Ha Mục Kiền Liên, Ma Ha Ca Diếp, Ma Ha Ca Chiên Diên, Tu Bồ Đề, La Hầu La, Phú Lâu Na, A Nan, A Nan Đà, Ma Ha Ba Xà Ba Đề, Gia Du Đà La, v.v...

Lại có tám muôn vị đại Bồ Tát khắp mười phương cùng đến tham dự. Đó là ngài Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát, Phổ Hiền Bồ Tát, Quán Thế Âm Bồ Tát, Đại Thế Chí Bồ Tát, Di Lặc Bồ Tát, Địa Tạng Bồ Tát, Diệu Âm Bồ Tát, Đại Cường Tinh Tấn Đồng Mãnh Bồ Tát, Đà La Ni Tự Tại Công Đức Lâm Bồ

Tát, Trang Nghiêm Vương Bồ Tát, v.v... tất cả đều có năng lực thâm nhập vô lượng tam muội môn, tổng trì môn, giải thoát môn, đã chứng pháp thân, đắc ngũ nhãn, biện tài vô ngại, thần thông du hí, biến hiện đủ loại thân tướng khắp các quốc độ để cứu vớt chúng sanh.

Lại có vô lượng đại Phạm Thiên Vương, Tự Tại Thiên Vương, Đế Thích Thiên Vương, Đâu Suất Thiên Vương, Đạo Lợi Thiên Vương, đều cùng vô số quyến thuộc dự hội.

Lại có Long Vương, Khẩn Na La Vương, Càn Thát Bà, A Tu La Vương, Ca Lâu La Vương, v.v... đều cùng vô số quyến thuộc câu hội.

Lại có quốc mẫu Vi Đề Hy Hoàng Thái Hậu và A Xà Thế Vương cùng hoàng tộc, quân thần câu hội.

Tất cả đại chúng đều cung kính cúi lạy dưới chân Phật, rồi lui ngồi một bên. Lúc bấy giờ, trong hàng ưu bà tắc có một vị trưởng giả tên là Diệu Nguyệt, trú ngụ tại thành Vương Xá, từng quy y Tam Bảo và thọ trì năm giới cấm, cũng đến dự pháp hội. Vị trưởng giả này từ vô lượng vô biên a tăng kỳ kiếp quá khứ, từng gần gũi thừa sự cúng dường vô lượng vô biên muôn ức hằng hà sa đức Phật, y theo chính pháp tu hành. Hiện tại làm thân cư sĩ, vợ con đông nhiều, nhà cửa nguy nga, kho đụn đầy dẫy. Tuy ở giữa cảnh ràng buộc mà vẫn trưởng dưỡng tâm chí giải thoát. Tuy hưởng dụng ngũ dục thế gian, nhưng vẫn hoài bão đại nguyện sinh của chư đại Bồ Tát. Tuy ở trong chốn bùn lầy dơ bẩn mà vẫn sẵn sàng xả ly thân mạng, tài sản, quyến thuộc để gieo trồng hạt giống Bồ Đề. Tuy ở trong căn nhà lửa chấp chùng hiểm nạn, mà vẫn thực hành tuệ giác vô lậu, hết lòng thương tưởng chúng sinh như con một, thể hiện pháp thí oán thân bình đẳng.

Trưởng giả Diệu Nguyệt từ trong đại chúng bước ra, đi nhiễu quanh đức Phật ba vòng. Rồi đến trước Như Lai, chấp tay quì xuống, gối bên hữu chầm đất, cung kính bạch với đức Phật rằng:

"Hy hữu Thế Tôn! Hy hữu Thế Tôn! Được làm thân người là khó, như con rùa gặp bông cây nổi, nhưng được gặp Phật ra đời còn khó gấp muôn phần. Gặp Phật ra đời đã khó, nhưng được nghe chính pháp lại còn khó gấp muôn phần. Được nghe chính pháp đã khó, nhưng làm thế nào để nương theo giáo nghĩa tu tập, lại còn khó gấp vô lượng phần.

Bởi vì sao? Theo chỗ con xét nghĩ, thì trong tám vạn bốn ngàn pháp mầu mà Như Lai đã chỉ dạy, nhằm đưa hết thảy chúng sanh ngộ nhập Phật Tri Kiến, phải có một pháp mầu cứu vớt những hạng chúng sanh tội khổ, mê đắm, xấu ác. Hôm nay con phụng vì hết thảy chúng sanh tội khổ nơi thời mạt pháp, cũng như phụng vì các bậc trưởng giả, cư sĩ, bà la môn, sát đế lợi, thủ đà la tại thành Vương Xá này, mà khẩn cầu đức Thế Tôn rủ lòng thương xót, ban cho chúng con một cách thức tu hành thật dễ dàng để giải thoát, một con đường thật vắn tắt để hoàn thành Phật Trí.

Như đức Thế Tôn từng chỉ dạy, đời mạt pháp các chúng sinh trong cõi Diêm Phù Đề can cường, ngỗ nghịch, tâm tạp, nghiệp nặng, mê đắm ngũ dục, không biết hiếu thuận cha mẹ, không biết cung kính sư trưởng, không thực lòng quy y Tam Bảo, thiếu năng lực thọ trì năm giới cấm, làm đủ mọi chuyện tệ ác, phỉ báng thánh nhân, v.v... Cho nên con suy gẫm như thế này phải có một môn tu thật giản đơn, thật tiện lợi nhất, dễ dàng nhất, để tất cả những chúng sinh kia khỏi đoạ vào các đường ác, chấm dứt luân chuyển sinh tử khắp ba cõi, được thọ dụng pháp lạc, sớm bước lên địa vị Vô Thượng Chính Đẳng Chính Giác.

Vì sao như vậy? Sau khi Như Lai diệt độ khoảng một ngàn năm trở đi, đó là thời kỳ chính pháp cuối cùng, các kinh điển dần dần ảm mất, chúng sinh căn cơ hạ liệt ám độn, ngã chấp sâu dày, tâm tướng thô trệ, tà kiến lan tràn, say sưa làm các nghiệp ác để tự vui. Do đó, tự nhiên chiêu cảm động đất, đói kém, tật dịch, binh đao, lũ lụt, mất mùa, gió bão, thời tiết viêm nhiệt bức

não. Thánh nhân lại không xuất hiện. Tuổi thọ giảm dần. Nếu ai phát khởi tâm chí tu hành, cũng không thể tu tập các môn giới luật, thiền định, trí tuệ, giải thoát vô lậu. Không thể tu tập tứ niệm xứ bát chính đạo, tứ chính cần. Không thể tu tập tứ vô lượng tâm, không thể tu tập sáu ba la mật, hoặc là bố thí ba la mật, nhẫn đến trí tuệ ba la mật, không thể tu tập bằng các phương tiện của quán trí để ngộ nhập Phật Tri Kiến. Không thể chứng đắc Tu Đà Hoàn, Tư Đà Hàm, A Na Hàm, A La Hán. Không thể chứng nhập sơ thiền, nhẫn đến tứ thiền. Không thể chứng nhập niết bàn diệu tâm. Không thể sâu vào vô lượng tam muội, thần thông du hí của chư Bồ Tát, nhẫn đến không thể thâm nhập cảnh giới thù thắng trang nghiêm của chư Phật, hoặc rải cỏ nơi đạo tràng, đánh rền trống pháp, hàng phục ma quân.

Vì lý do như vậy, mà đệ tử chúng con xét nghĩ nên phát khởi vô thượng Bồ Đề tâm. Khẩn cầu đức Thế Tôn chỉ dạy giáo pháp nhiệm mầu, mong lợi lạc hết thảy tội khổ chúng sinh ở thời kỳ cuối cùng của Chính Pháp."

Trưởng giả Diệu Nguyệt vừa dứt lời thưa thỉnh, thì bỗng đại địa chấn động mãnh liệt. Khắp hư không, hoa mạn đà la, ma ha mạn đà la, mạn thù sa, ma ha mạn thù sa tuôn rắc như mưa. Từ phương Tây xuất hiện vô lượng vô số hằng hà sa đám mây ngũ sắc, mây chiên đàn hương, mây y phục cõi trời, mây âm nhạc cõi trời, mây hoa sen báu trắng bạch, v.v... Trong những đám mây ấy phát ra tiếng sấm lớn, đồng một lúc chậm chậm bay về, nhóm lại phía trên đỉnh núi Kỳ Xà Quật. Tất cả đại chúng đều vui mừng, hớn hờ, tự biết ấy là điềm lành chưa từng có.

Bấy giờ, quốc mẫu Vi Đề Hy Hoàng Thái Hậu từ trong đại chúng bước ra trước Phật, đánh lễ xong, bèn chấp tay thưa:

" Bạch đức Thế Tôn, vì duyên có gì mà hiện điềm lành này?"

Liên khi ấy, đức Như Lai từ nơi tướng lông trắng giữa chân mày, phóng ra hào quang chiếu khắp vô lượng vô biên vi trần số thế giới mười phương mà

nói lời này:

"Lành thay! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân! Nay ta vì lời thừa thỉnh của ưu bà tắc Diệu Nguyệt, và của ưu bà di Vi Đề Hy, lại nương theo bản nguyện của vô lượng vô số bất khả thuyết chư Phật, mà tuyên dương giáo nghĩa bí mật vi diệu tối thắng đệ nhất, nhằm cứu độ hết thảy chúng sanh ở trong thời kỳ Phật Pháp cuối cùng.

Giáo nghĩa này, chư Phật quá khứ đã nói, chư Phật hiện tại đang nói, và chư Phật vị lai sẽ nói. Tất cả chúng sinh đời mạt pháp sẽ nương nơi giáo nghĩa này mà được giải thoát rốt ráo, mãi mãi xa lìa các đường ác, hiện đời an ổn, sau khi mạng chung được sinh về cõi Phật, chứng ngôi vị Bất Thối, dần dần tu tập cho đến khi đắc A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề.

Này, cư sĩ Diệu Nguyệt, hãy chăm chú lắng nghe, ta sẽ vì ông nói.

Diệu Nguyệt! Tất cả các loại chúng sinh chết ở nơi đây, rồi sinh trở lại ở nơi kia, sống chết nối nhau không dứt. Mỗi khi sắp mạng chung thì các loại nghiệp lành dữ trong một đời hiển hiện rõ ràng. Chúng sinh nào sống thuần bằng tư tưởng, thì bay lên hóa sinh nơi các cõi trời. Nếu trong sự thuần tưởng, lại gồm cả phước huệ và tín nguyện thì tự nhiên tâm trí khai mở mà được thấy mười phương chư Phật, tùy theo nguyện lực của mình mà sinh về Tịnh Độ. Chúng sinh nào tình ít, tưởng nhiều thì vào hàng phi tiên, bay đi nhẹ nhàng nhưng không được xa bằng hạng thuần tưởng. Chúng sinh nào tình và tưởng bằng nhau thì sẽ phát sinh vào cõi người. Bởi vì sao như vậy? Bởi tưởng là thông sáng, tình là mê tối. Nếu tình và tưởng ngang bằng nhau thì không bay lên và cũng không đi xuống. Chúng sinh nào tình nhiều, tưởng ít thì sẽ lạc vào bàng sinh, nhẹ thì làm chim bay, nặng thì làm thú chạy. Chúng sinh nào có bảy phần tình và ba phần tưởng sẽ bị đọa làm thân ngạ quỷ, thường chịu nóng bức đói khát trải qua trăm ngàn kiếp dài lâu. Chúng sinh nào có chín phần tình và một phần tưởng, thì sẽ bị đọa vào địa

ngục. Nhẹ thì vào nơi địa ngục Hữu Giác, nặng thì sẽ đọa vào ngục Đại A Tỳ. Nếu ngoài cái tâm thuần tình ấy, còn kiêm thêm các trọng tội như hủy cấm giới của Phật, khinh báng Đại Thừa, thuyết pháp sai lầm, đả nhục của tín thí, lạm thọ sự cung kính, và phạm vào thập ác ngũ nghịch, thì sẽ chiêu cảm quả báo luân chuyển sinh về các ngục Vô Giác ở khắp mười phương. Nay Diệu Nguyệt cư sĩ! Trong thời kỳ chính pháp diệt tận, chúng sinh nơi cõi Diêm Phù Đề tình nhiều tương ít, tâm địa bồn sấn, tham lam ghét ganh, các căn lành, phước báu kém cõi. Lúc sinh tiền thọ nhận đủ loại nghiệp dữ, sau khi mạng chung sẽ gặt các quả báo đau khổ trong ba nẻo ác dữ với hạn kỳ lâu dài. Vì thế mà chư Phật khắp mười phương xót thương vô cùng, luôn luôn tìm cách bạt trừ khổ não cho các hạng chúng sinh kia.

Các đức Như Lai hiện ra nơi đời, mục tiêu chân chính là không chỉ tuyên dương diệu pháp bí áo sâu xa cho những bậc Thánh giả, hiền nhân - mà mục tiêu khẩn yếu nhất vẫn là nhằm cứu vớt các loại chúng sinh tội khổ, nặng về tình, nhẹ về tư tưởng.

Chư Phật đã dùng Phật nhãn quán sát khắp mười phương, thấy rõ nghiệp lực chúng sinh lành dữ không đồng đều, thấy thân tướng và cảnh giới của chúng sinh xấu tốt có sai biệt. Nhưng điểm sinh khởi chẳng rời sát na tâm sinh diệt, chỗ hội qui cũng không rời sát na tâm sinh diệt. Muốn hàng phục và chuyển biến cái sát na tâm sinh diệt ấy, thì không có pháp nào hơn pháp Niệm Phật.

Diệu Nguyệt cư sĩ. Nếu có thiện nam tử, thiện nữ nhân nào đủ lòng tin, thì chỉ cần chuyên nhất xưng niệm danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật, suốt cả sáu thời trong ngày và giữ trọn đời không thay đổi, thì hiện tiền chiêu cảm được y báo, và chính báo của Phật A Di Đà ở cõi Cực Lạc. Lúc lâm chung cố giữ sao cho được mười niệm nối liền nhau, lập tức vào Phổ Đẳng Tam Muội của đức A Di Đà, được Phật tiếp dẫn về Tịnh Độ Tây phương. Vĩnh

viễn xa lìa các đường ác, không còn luân hồi sinh tử. Đó gọi là quả vị Bất Thối Chuyển. Từ lúc ấy, nhần nại về sau, vượt qua thập địa, chứng Vô Thượng Giác.

Diệu Nguyệt nên biết, đây thật là pháp vi diệu thù thắng đệ nhất, mà chư Phật dùng để cứu độ khắp hết thảy chúng sinh. Đây thật là môn tu thích đáng khế hợp mọi căn cơ mà chư Phật dùng để đưa hết thảy muôn loài xa rời nẻo khổ, chứng đắc niết bàn tại thế, thành Phật trong một đời. Đây là môn tu đại oai lực, đại phước đức mà chư Phật giúp chúng sinh vượt thắng thân phàm phu, mà thâm nhập cảnh giới chơn thường.

Đây là môn tu đại bát nhã, đại thiên định, mà chư Phật dùng làm thuyền bè đưa hết thảy chúng sinh qua thấu bờ bên kia, không còn sinh, già, bệnh, chết, hoàn toàn hưởng dụng pháp lạc. Đây là môn tu đại trang nghiêm, đại thanh tịnh, mà chư Phật dùng để đưa hết thảy chúng sinh vào giới luật, nhiếp chúng sinh vào oai nghi, an ổn khoái lạc. Đây là một môn tu đại nhu hòa, đại nhần nhục, mà chư Phật giúp hết thảy chúng sinh tự tại giữa khổ vô thường mà thành tựu Tri Kiến Phật.

Đây là môn tu đại Bồ Đề, đại siêu việt, mà chư Phật dùng làm cứu cánh để giúp hết thảy chúng sinh thành Phật như Phật ngay trong một kiếp. Đây là môn tu đại từ đại bi đại dũng mãnh, mà chư Phật dùng để giúp chúng sinh có được cái tâm bằng tâm chư Phật, có được cái nguyện bằng nguyện chư Phật, mau chóng vượt qua địa vị phàm phu và tự chứng Pháp Thân từng phần.

Lại nữa trong quá khứ vô lượng vô biên a tăng kỳ kiếp nhần lại đến nay, chư Phật cũng chỉ dùng một pháp Niệm Phật này để độ khắp chúng sinh. Trong hiện tại cũng có vô lượng vô biên hằng hà sa chư Phật ở mười phương cũng đang thuyết giảng giáo nghĩa Niệm Phật này để rộng cứu vớt chúng sinh.

Trong đời vị lai, tất cả chư Phật nếu muốn cứu vớt hết mọi chúng sinh, thì cũng phải do nói pháp Niệm Phật này. Do đó mà Như Lai bảo rằng: Niệm

Phật là vua của tất cả các pháp.

Này Diệu Nguyệt cư sĩ, hãy một lòng tin nhận lời dạy của Như Lai, hãy ghi nhớ kỹ lời dạy của Như Lai. Hãy thực hành theo lời dạy của Như Lai, và hãy chứng đắc pháp nhãn tối tôn tối diệu đệ nhất này mà Như Lai đã ban cho. Vì sao vậy? Vì pháp của Như Lai là chân thật, là giải thoát, là an vui là thuận theo sở cầu nguyện của mọi chúng sinh. Vì pháp của Như Lai là vắng lặng, không dính mắc, vô cầu nhiễm, thuận theo tình và tướng của chúng sinh mà vẫn giúp chúng sinh thành tựu địa vị Phật Đà, không bị hư hoại, cho nên chẳng cần phải chán ghét lìa bỏ thế gian, ở trong chỗ ràng buộc mà tâm vẫn tự tại, thọ dụng pháp lạc, và sau khi lâm chung được sinh về cõi Phật A Di Đà.

Phẩm thứ II

Mười tâm thù thắng

Bấy giờ, đức Như Lai hiện ở trong đôi môi đẹp như trái tân bà phóng ra luồng hào quang rực rỡ, chói chang gọi là Thành Tựu Thọ Quang Thế Tướng Quang Minh. Với trăm ngàn ức a tăng kỳ quang minh làm quyến thuộc. Chiếu soi mười phương tất cả thế giới tận hư không vô biên tế, vô chướng ngại. Hiện hiện Như Lai các thứ tự tại, khai ngộ vô lượng những chúng Bồ Tát, chấn động hằng hà sa quốc độ, diệt trừ mọi thống khổ của chúng sinh, phá tan các đường dữ, bủa che tất cả cung điện của ma vương, phơi bày tất cả chư Như Lai giáng sinh, xuất gia, thành đạo, chuyển pháp luân, thuyết pháp Đại Thừa giáo hóa chúng sinh nhằm đến thị hiện niết bàn. Trưởng giả Diệu Nguyệt thấy đức Thế Tôn hiện hiện thần biến quảng đại, khiến tất cả chúng hội, chư đại Bồ Tát, chư Tỳ Kheo, Tỳ Kheo Ni, chư cận sự nam, cận sự nữ, cùng hết thầy trời, rồng, quỷ, thần, v.v... đều sinh lòng hoan hỷ chẳng thể nghĩ bàn. Diệu Nguyệt bèn cỡi xâu chuỗi ngọc báu nơi

cổ mình mà cúng dường nơi chân Phật, đánh lễ đức Phật, và nói kệ khen ngợi như vậy:

Lành thay đức Thế Tôn
Con được làm thân người
Lại được nghe mật pháp
Của chư Phật ba đời.
Thế Tôn là tối thắng
Sur Tử trong dòng Thích
Thật là Đại Y Vương
Đủ phương thuốc nhiệm màu
Dứt hẳn khổ sinh tử
Giúp hết thầy chúng sinh
Xa rời ba đường ác
Chứng cái vui niết bàn
Nơi cõi Phật thanh tịnh.
Nay con chuyên một lòng
Luôn xưng niệm danh hiệu
Đức Phật A Di Đà
Nguyện cùng các chúng sinh
Vãng sinh nước Cực Lạc.

Trưởng giả Diệu Nguyệt lại quán sát tâm niệm của đại chúng, chư vị tỷ kheo, tỷ kheo ni, cận sự nam, cận sự nữ, trời, rồng, quỷ, thần. Biết tâm niệm của đại chúng vẫn còn nghi ngờ, chưa hiểu thấu lời dạy của Như Lai, nên đi đến trước Phật, chắp tay cung kính thưa.

"Bạch đức Thế Tôn, nay con do nơi năng lực vĩ đại của bản nguyện Phật A Di Đà mà được tham dự pháp hội này, được đích thân nhận lãnh lời giáo huấn của Như Lai. Cho nên, con sẵn sàng đặt trọn tín tâm nơi Như Lai, nơi

giáo pháp vi diệu, hi hữu này. Nhưng, các chúng sinh vào thời kỳ chính pháp diệt tận, thì căn lành cạn mỏng, phúc đức thiếu kém, tri kiến bị si mê che lấp, kinh điển tuy còn sót ít nhiều nhưng chẳng có ai hiểu đúng như lời Phật dạy. Do đó làm sao tin nhận giáo nghĩa uyên áo, bí mật này để thăng bước tiến tu, mau thành Phật Trí.

Hôm nay, con phụng vì hiện tiền đại chúng cũng như tất cả thiện nam, tín nữ trong thời vị lai, mà khẩn cầu đức Thế Tôn giải thích cho chúng con được rõ. Bạch đức Thế Tôn, con thường tin và nghĩ rằng: niệm Phật tức là thành Phật ngay trong đời này. Thế thì tại sao hôm nay đức Thế Tôn lại ân cần khuyên bảo chúng con phải phát nguyện vãng sinh Cực Lạc quốc độ ở Tây phương?"

Khi ấy, đức Thích Ca mỉm cười, giơ cao cánh tay hữu, lấy bàn tay xoa trên đỉnh đầu của trưởng giả Diệu Nguyệt, mà nói lời này:

" Hay thay! Hay thay! Diệu Nguyệt cư sĩ, đây là pháp khó tin khó hiểu bậc nhất, mà Như Lai chưa từng nói. Đây là pháp tối thượng Nhất Thừa, chứa đựng vô lượng vô biên ý nghĩa vi diệu, mà Như Lai đợi đến đúng lúc đúng thời mới ban cho, tựa như hoa ưu đàm bát la mấy muôn ngàn năm mới nở một lần. Đây là tạng pháp bí mật của chư Phật ba đời, ví như viên bảo châu trên búi tóc Luân Vương không thể khinh suất trao cho người khác. Mà Như Lai chỉ truyền giao cho bất cứ chúng sinh nào quyết chí hoàn thành địa vị Thiên Nhân Sư, tiếp nối hạt giống Bồ Đề.

Này Diệu Nguyệt cư sĩ, nay ta dùng cặp mắt toàn giác để quán sát tâm hiện tiền của chúng sinh, thì thấy rõ bản chất của ái tâm ấy gọi là Tâm Thể. Tâm thể ấy vốn không có hình dáng, tướng mạo, không có sắc chất, không dài, không ngắn, không quá khứ, không hiện tại, không vị lai. Không dữ không lành, không sinh không diệt, cũng chẳng phi sinh diệt. Tâm thể ấy luôn luôn xa rời tất cả luận giải của thế gian. Do vì tâm thể như bản mà chúng sinh

mãi luân chuyển trong ba cõi, sáu đường, đời đời chịu khổ. Do vì tâm thể ấy trở nên thanh tịnh, mà chúng sinh được thành tựu Giới, Định, Tuệ, Giải thoát, Giải thoát tri kiến, đắc quả A La Hán... nhĩn đến địa vị Phật Đà.

Bởi duyên với các pháp ác, mà tâm thể ấy tạo ra cảnh giới địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, trời, người, a tu la, nhĩn đến chìm nổi triền miên bất tận nơi những cõi khổ khắp mười phương. Bởi duyên với các pháp lành, mà tâm thể ấy tạo ra cảnh giới sơ thiên, nhị thiên, tam thiên, tứ thiên, v.v...

Lại nữa, do vọng niệm tương tục nối nhau không dứt, mà biến hiện đủ loại hình tướng, sắc thân, thọ mạng, ẩm thực, quyến thuộc, phiền não, để hưởng dụng trong các cảnh giới kia. Hoặc cam chịu những quả báo khổ lạc do những nhân tố sai biệt. Đời đời như thế mãi, chưa lúc nào tạm ngưng nghỉ. Nay Diệu Nguyệt cư sĩ, nên biết rằng danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật chính là pháp thân viên mãn chu biến nhất thiết xứ, là Phật tánh thậm thâm có đầy đủ mọi năng lực vô úy bất khả tư nghị, có đầy đủ diệu dụng vô ngại bất tư nghị. Là cứu cánh siêu việt tối thượng, có đầy đủ năng lực bất khả thuyết, bất khả xưng tán, để chuyển hóa vô minh thành ra giác ngộ, sinh tử thành niết bàn. Là phương tiện vi diệu bậc nhất, thường cải biến hết thảy sở y và sở hành của mọi chúng sinh, đưa tất cả tướng trạng hữu lậu, trói buộc, trở về với bản tánh vô lậu, giải thoát.

Cho nên, nếu chúng sinh nào đem tâm thể của mình mà duyên với danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật, thì tâm thể của người ấy dần dần trở nên vô cầu nhiễm, dần dần phát sinh vô lượng vô biên đức tướng Như Lai. Do vậy, tự nhiên thấy mình ở trong thế giới Cực Lạc trang nghiêm thù thắng. Cùng một lúc, cái niệm tưởng Nam Mô A Di Đà Phật sẽ phát khởi thân lượng, oai nghi, tướng hảo và quang minh của đức A Di Đà cùng chư vị thánh chúng.

Nay Diệu Nguyệt cư sĩ, người ở nơi ý nghĩa ấy phải nên hiểu rõ như thế!

Pháp môn Niệm Phật chính là chuyển biến cái tâm thể của chúng sinh, bằng

cách không thể cho tâm thể ấy duyên với vọng niệm, với lục trần là sắc, thanh, hương, vị, xúc, và pháp, với huyễn cảnh, với trí lực, với kiến chấp, với mong cầu, với thức phân biệt, v.v... Mà chỉ đem tâm thể ấy duyên mãi với danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật. Không bao lâu, người niệm Phật tự nhiên đi vào chỗ vắng lặng, sáng suốt, an lạc cảm ứng với nguyện lực của đức A Di Đà, thấy mình sinh vào cõi nước Cực Lạc, thân mình ngồi trên tòa sen báu, nghe Phật và Bồ Tát nói pháp, hoặc thấy Phật lấy tay xoa đỉnh... Lại nữa, Diệu Nguyệt, nếu có chúng sinh nào chí thành xưng niệm danh hiệu Nam mô A Di Đà Phật, thì uy lực bất khả tư nghị của danh hiệu khiến cho tâm thể thanh tịnh mà chúng sinh ấy không hề hay biết, tự nhiên chứng nhập Sơ Phần Pháp Thân, âm thầm ứng hợp với Bí Trí Trang Nghiêm của Phật. Nhưng chưa thể đắc tam minh, lục thông, vô lượng đà la ni, vô lượng tam muội, hẳn đến chưa thể đắc Nhất Thiết Chúng Trí, chẳng thể đồng đẳng với chư Phật được mà chỉ thành tựu bước đầu tiên trên lộ trình Như Thật Đạo. Thí dụ như làm gạch để xây nhà vậy. Tuy đã nhào trộn đất sét, bỏ vô khuôn và đã đúc ra hình dạng của viên gạch. Nhưng muốn viên gạch được bền lâu, chắc chắn, không hư rã, chịu được nóng chói mưa sa, thì cần phải đưa vào lò lửa nung đốt một hạn kỳ. Người niệm Phật cũng lại như thế. Tuy công phu niệm Phật trong hiện kiếp đã đặt nền tảng vững vàng cho sự nghiệp giải thoát, nhưng sau đó phải vãng sinh Tịnh Độ, lãnh thọ sự giáo hóa của Phật và Thánh chúng cho tới khi thành tựu Vô Sinh Pháp Nhẫn. Sau đó, mới đủ năng lực hiện thân khắp mười phương, hành Bồ Tát đạo, ra vào sinh tử mà không trôi buộc, trở lại chốn ác trước mà chẳng nhiễm ô, cứu độ chúng sinh không có hạn lượng. Thí dụ như việc khắc hoạ hình tượng. Ta đã dùng gỗ tốt đẽo gọt lâu ngày và tạo nên hình dáng con người. Nhưng phải bỏ ra một thời gian lâu xa để chạm trổ thêm mắt, tai, miệng, nét mặt, nếp nhăn, dáng vẻ, bộ tịch, thần sắc,

v.v... Người niệm Phật cũng lại như thế. Tuy đã phát khởi tín tâm dũng mãnh, và công phu không gián đoạn, bê trễ, nhưng nếu tái sinh cõi Ta Bà thì vẫn bị luân chuyển vì định tuệ còn non kém, quả đức chưa hoàn mãn. Cần phải vãng sinh Cực Lạc thế giới, kề cận Phật và Thánh chúng, thành tựu vô lượng ba la mật thâm nhập tam muội tổng trì môn, phát hoằng thệ nguyện đi khắp mười phương giáo hoá vô số chúng sinh. Không lâu lấy cớ rải nơi Bồ Đề đạo tràng, hàng phục ma quân, thành Đẳng Chính Giác, chuyển pháp luân vô thượng.

Diệu Nguyệt cư sĩ, nên biết rằng: được vãng sinh Cực Lạc thì không bao giờ trở lại địa vị phàm phu với thân xác ngũ uẩn nữa. Do đó, mới gọi là Bất Thối Chuyển. Từ đó về sau, dần dần thành tựu mười thứ trí lực, mười tám pháp bất cộng, năm nhãn, sáu thông, vô lượng đà la ni, vô số tam muội, thần thông du hí, biện tài vô ngại, v.v... đầy đủ bao nhiêu công đức vô lậu của đại Bồ Tát, cho đến khi đắc quả Phật. Bởi vậy mà ta, Thích Ca Mâu Ni Thế Tôn hôm nay trân trọng xác quyết rằng: vãng sinh đồng ý nghĩa với thành Phật, vì vãng sinh tức là thành Phật.

Muốn vãng sinh Cực Lạc chỉ cần xưng niệm danh hiệu Phật là đủ. Vì danh hiệu chính là biểu tượng của Pháp Thân cho nên niệm danh hiệu tức là niệm Pháp Thân Phật vậy. Và người niệm Phật khỏi phải kiêm thêm bất cứ môn tu nào nữa. Vì ngay nơi danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật luôn luôn chứa đựng vô lượng vô biên công đức, vô lượng vô biên diệu dụng, vô lượng vô biên quang minh, tướng hảo, uy lực, v.v... không thể nghĩ bàn."

Diệu Nguyệt trưởng giả lại thưa rằng:

"Bạch đức Thế Tôn, tuy con đã thấu triệt nghĩa lý thâm diệu của phép Niệm Phật, nhưng vẫn khẩn cầu đức Thế Tôn thương xót mà rộng chỉ bày thêm, để hết thảy chúng sinh nơi đời vị lai được mọi điều ích lợi.

Bạch đức Thế Tôn, phải niệm Phật như thế nào mới gọi là đặc pháp? Phải

dấy khởi những tâm thái nào mà tu tập mới được vãng sinh Cực Lạc?"

Đức Phật dạy rằng:

"Này Diệu Nguyệt cư sĩ, thế nào là Niệm Phật chân chính? Muốn niệm Phật đúng pháp và tự biết mình chắc chắn vãng sinh, thì người niệm Phật phải phát khởi mười thứ tâm thù thắng sau đây: thứ nhất là Tín Tâm, thứ hai là Thâm Trọng Tâm, thứ ba là Hồi Hướng Phát Nguyện Tâm, thứ tư là Xả Ly Tâm, thứ năm là An Ổn Tâm, thứ sáu là Đà La Ni Tâm, thứ bảy là Hộ Giới Tâm, thứ tám là Ba La Mật Tâm, thứ chín là Bình Đẳng Tâm, và thứ mười là Phổ Hiền Tâm.

1. Thế nào gọi là Tín Tâm?

Này Diệu Nguyệt, tín tâm nghĩa là lòng tin chân thật, tha thiết, bền vững. Là nhân tố quyết định thành Phật, là nhân tố quyết định thâm nhập cảnh giới Đại Thừa. Bởi vì sao? Vì lòng tin là mẹ đẻ của tất cả công đức vô lậu, lòng tin là cửa ngõ nhiệm mầu đưa chúng sinh về nơi kho báu Phật Pháp, cho nên, việc trưởng dưỡng tín căn vẫn là điều thiết yếu nhất trong hết thảy mọi môn tu.

Trước hết là phải đặt trọn lòng tin chân thật vào lý nhân quả một cách sâu chắc, kiên cố, và không hề nảy sinh một ý tưởng hoặc một hành vi trái ngược với lý nhân quả. Phải thấy hoạt dụng của lý nhân quả dung thông ba đời, đó là quá khứ, hiện tại, và vị lai rõ ràng như những đường kẻ dọc ngang trên lòng bàn tay.

Tin rằng kiếp sống thế gian là vô thường, mạng người ngắn ngủi như hơi thở ra vào, tất cả các pháp hữu vi đều là huyễn hóa, không có chủ tử, niệm niệm sinh diệt không ngừng, từng sát na biến hoại chẳng nghỉ, tất cả đều đưa tới khổ não, vô minh và trói buộc.

Tin rằng sáu nẻo luân hồi thật là nguy hiểm chướng nạn, sơ sẩy chỉ trong ý niệm cũng đủ đưa chúng sinh trầm luân cả nghìn muôn ức kiếp. Một lần sa

lạc vào ba đường dữ thì không biết đến lúc nào mới thoát khỏi.

Tin rằng Phật Pháp chính là đạo giải thoát an vui, đạo của trí tuệ, của từ bi, đạo diệt khổ, đạo cứu vớt chúng sinh chẳng chừa một hạng loại nào cả, đạo của Phật Tri Kiến, có đủ phương thuốc nhiệm mầu trừ diệt tất cả các thứ bệnh tật của chúng sinh. Tin rằng Tam Bảo là chỗ nương về muôn loài, là ngọn đèn phá tan mọi hắc ám, là con thuyền đưa chúng sinh qua thấu bờ bên kia.

Tin rằng tất cả các pháp đều do tâm thể của mình tạo ra. Từ ba đời mười phương chư Phật nhứt đến tứ Thánh, lục phàm, đều do cái tâm thể lưu xuất và biến hiện. Tin rằng cõi Cực Lạc cũng chỉ do tâm thể thanh tịnh của chúng sinh tạo ra, cùng tương ứng với bản nguyện vĩ đại của Phật, Bồ Tát, Thánh chúng. Và tin rằng, đức A Di Đà Phật chỉ là do sự niệm tưởng danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật phát khởi lên.

Tin rằng mỗi mỗi chúng sinh đều có đủ năng lực lãnh thọ giáo pháp Như Lai, bất cứ hữu tình nào cũng có năng lực hoàn thành địa vị Nhất Thiết Chủng Trí như chư Phật.

Tin rằng bản nguyện của Phật A Di Đà là chân thật, rốt ráo là tối thắng. Và ngài không hề bỏ sót một chúng sinh nào cả, dù kẻ ấy phạm vào ngũ nghịch, thập ác, v.v...

Tin rằng pháp niệm Phật vãng sinh là môn tu duy nhất cho hết thảy mọi người, vì rời môn tu này thì mọi người mọi loài không thể giải thoát, nếu phỉ bỏ môn tu này thì chư Phật cũng không thể dùng một pháp nào khác để tế độ hết thảy hữu tình đúng như bản thể, đúng như bản nguyện.

Diệu Nguyệt phải phát khởi tín tâm như vậy mà niệm Phật.

2. Thế nào gọi là Thâm Trọng Tâm?

Này Diệu Nguyệt, thâm trọng tâm nghĩa là đem tâm lòng sâu xa và cẩn trọng mà cảm mộ ân đức của Tam Bảo, tưởng nhớ công lao của cha mẹ, thiện tri

thức, và của hết thấy chúng sinh.

Trong quá khứ vô lượng vô biên na do tha vi trần kiếp, chư Phật vì thương xót chúng sinh mà xả bỏ đầu, mắt, tay, chân, thân mạng, tài sản, quyền thuộc, v.v... để tìm cầu chánh pháp, tu Bồ Tát Đạo, giáo hóa muôn loài, làm cho ai nấy đều được lợi ích. Đời đời kiếp kiếp, chư Phật hằng theo dõi và thương tưởng đến mỗi một chúng sinh, luôn luôn tìm cách nhổ bật gốc rễ tham ái, đập tan gông cùm sinh tử, làm khô cạn biển khổ vô minh, mãi phát tâm quảng đại, tâm kim cang, tâm vô phân biệt mà rọi sáng lối về cho mọi hữu tình. Vì thế mà người niệm Phật phải phát khởi cái tâm chí sâu xa và cẩn trọng để tưởng niệm, cảm mộ ân đức ấy.

Nhưng chư Phật muốn tế độ tất cả chúng sinh, thì cũng phải lấy chánh pháp làm phương thuốc hữu hiện trị dứt chúng bệnh tham ái, dùng chánh pháp làm thuyền bè đưa chúng sinh qua thấy bến bờ giác ngộ, dùng chánh pháp làm tuệ kiếm chặt đứt mọi trần trối phiền não, làm ngọn đuốc dẫn dắt ra khỏi đêm dài vô minh, làm chất đề hồ chữa lành mọi thứ sinh, già, bệnh, chết, ưu, bi, khổ, não, dùng chánh pháp làm đôi mắt cho chúng sinh nhìn rõ thật tướng.

Người niệm Phật phải biết cảm mộ ân đức cao dày của chánh pháp, phải luôn luôn báo đáp ân đức ấy bằng cách đọc tụng kinh điển Đại Thừa và giảng nói cho kẻ khác, khuyên bảo mọi người quy y, bố thí, trì giới, thiền định. Khiến sao cho chánh pháp được lưu hành rộng khắp nhân gian, ai nấy hưởng dụng cam lồ vị.

Dù đã phát nguyện quy y Tam Bảo, nhưng người trực tiếp khai sinh tánh mạng tuệ giác ở nơi ta, chính là thiện tri thức, gồm có Thánh Tăng, Phàm Tăng, Sư Trưởng và các bạn đồng tu đồng học.

Thiện tri thức là cửa ngõ xu hướng nhất thiết trí, và làm cho chúng sinh đi vào Như Thật Đạo. Thiện tri thức là cỗ xe xu hướng nhất thiết trí, vì đưa tất

cả chúng sinh tới Như Lai Địa, thiện tri thức là thuyền bè xu hướng nhất thiết trí, vì khiến chúng sinh có được ánh sáng Phật Tri Kiến. Thiện tri thức là con đường xu hướng nhất thiết trí, vì dẫn dắt chúng sinh thấy rõ con đường yên lành hay hiểm trở. Thiện tri thức là chiếc cầu xu hướng nhất thiết trí, vì tiễn đưa chúng sinh qua khỏi chỗ hiểm ác. Thiện tri thức là lọng che xu hướng nhất thiết trí, vì làm cho chúng sinh che núp dưới bóng râm đại từ mát mẻ. Thiện tri thức là cặp mắt xu hướng nhất thiết trí, vì khiến chúng sinh nhận rõ pháp tánh. Thiện tri thức là thủy triều xu hướng nhất thiết trí, vì làm cho chúng sinh đầy đủ nước đại bi.

Kể đó, là ân đức của cha mẹ, chín tháng cưu mang, nhường khô nằm nướ, nướ đắng nhỏ ngọt, quần áo chần màn, nuôi con khôn lớn, suốt đời tận tụy, đến chết chưa nguôi. Và cuối cùng, là ân đức của chúng sinh, cung ứng ẩm thực, y dược tọa cụ, văn tự, tri kiến, bảo hộ, v.v... Do vậy, người niệm Phật, phải lấy tâm chí sâu xa, cẩn trọng mà cảm mộ ân đức thiện tri thức, cha mẹ, chúng sinh, v.v.... Nhờ vậy mà từ bi dần dần nảy nở, ngọn lửa trí tuệ từ từ bùng cháy, môn tu Niệm Phật mới dễ dàng thành tựu.

3. Thế nào gọi là Hồi Hướng Phát Nguyện tâm?

Này Diệu Nguyệt, hồi hướng phát nguyện tâm nghĩa là dấy động cái tâm chí như thế này; không riêng vì bản thân, mà cầu xuất ly Ta Bà loạn trước, khổ não. Trái lại, phải nguyện vì hết thảy chúng sinh khắp ba cõi sáu đường mà cầu vãng sinh Cực Lạc, chóng thành tựu Phật Đạo để tế độ quần mê. Tại sao vậy? Vì muốn có cái quả đức siêu việt tối thượng thì phải khát khởi cái tâm chí quảng đại, dũng mãnh. Người niệm Phật nếu đem cái tâm thái hời hợt, hẹp hòi kém cõi mà chỉ riêng vì bản thân giải thoát, thì chẳng bao lâu sẽ chiêu cảm cái quả báo nhỏ bé, nông cạn, tầm thường, không xứng hợp với bản hoài chư Phật, chẳng tương ứng cùng bản nguyện vĩ đại bi trí viên mãn của Phật A Di Đà, cho nên khó được tiếp dẫn về nơi cõi nước Tây phương.

Lại nữa, người niệm Phật còn phải đem tất cả công đức thực hành sáu ba la mật, bốn nhiếp pháp, bốn vô lượng tâm hoặc ba mươi bảy phẩm trợ đạo, v.v... mà hồi hướng khắp anh em, cha mẹ, bằng hữu, chư thiên, chư tiên, bốn loại chúng sinh, kẻ oán người thân đều được an trụ trong hồng danh Nam mô A Di Đà Phật.

4. Thế nào gọi Xả Ly Tâm?

Này Diệu Nguyệt, người niệm Phật trong khi xưng niệm danh hiệu Nam mô A Di Đà Phật, phải phát khởi cái tâm thái lìa bỏ tất cả. Sao gọi là lìa bỏ?

Lìa bỏ nghĩa là không trụ tướng mà niệm Phật, không dính mắc mà niệm Phật, không nắm giữ mà niệm Phật, không tương ưng mà niệm Phật, không đối đãi mà niệm Phật, không chống trái mà niệm Phật, không cầu mong mà niệm Phật, không nhiễm duyên mà niệm Phật, như thế gọi là lìa bỏ.

Người niệm Phật chỉ buộc tâm và ý vào danh hiệu Phật, chăm chú lắng nghe, mỗi câu rõ ràng, mỗi niệm phân minh. Quên cả thân, quên cả cảnh, quên cả cái ý thức tự biết ta đang niệm Phật. Như thế mới gọi là lìa bỏ.

Lìa bỏ Khổ, Tập, Diệt, Đạo mà niệm Phật.

Lìa bỏ Sắc, Thanh, Hương, Vị, Xúc, Pháp mà niệm Phật.

Lìa bỏ Bồ Thái, Trì Giới, Nhẫn Nhục, Tinh Tiến, Thiền Định, Trí Tuệ mà niệm Phật.

Lìa bỏ Tín Giải, Hành, Chứng mà niệm Phật.

Lìa bỏ Từ Bi, Hỷ Xả mà niệm Phật.

Lìa bỏ Không, Vô Thường, Vô Ngã mà niệm Phật.

Lìa bỏ Bồ Đề, Niết Bàn, Giải Thoát, Giải Thoát Tri Kiến mà niệm Phật.

Lìa bỏ tất cả các pháp hữu vi, tất cả các pháp vô vi mà niệm Phật.

Lìa bỏ Ngã và Ngã sở mà niệm Phật.

Lìa bỏ luôn cả ý tưởng cầu mong vãng sinh, chí nguyện độ sinh, ý hướng thành Phật mà niệm Phật.

Niệm Phật với tâm xả, ly như thế, mới được gọi là chân chính niệm Phật.

5. Thế nào gọi là An Ổn Tâm?

Này Diệu Nguyệt, người niệm Phật trong khi xưng niệm danh hiệu Nam mô A Di Đà Phật phải phát khởi tâm chí bất động, kiên cố, không thoái chuyển. Do đó gọi là an ổn tâm.

Mình an trụ nơi Bồ Đề tâm, cũng phải giúp người khác an trụ Bồ Đề tâm, nên tâm được an ổn.. Mình rất ráo, xa rời giận hờn tranh cãi, cũng phải khiến người khác nhẫn nhục nhu hòa nên tâm được an ổn. Mình buông bỏ pháp phàm ngu điên đảo, cũng phải đưa người khác tới địa vị thánh giả siêu việt nên tâm được an ổn. Mình siêng tu thiện căn vô lậu thú hướng niết bàn, cũng phải khiến người khác hủy diệt hết mạng lưới hữu lậu trói buộc, nên tâm được an ổn.

Mình đang sinh ra tại nhà Phật, cũng phải dẫn dắt người khác vượt thoát hồ hãm dục lạc trở về bảo sở, nên tâm được an ổn. Mình thâm nhập pháp chân thật không tự tính, cũng nên giúp người khác chệch chán huyễn tướng, làm mê, nên tâm được an ổn. Mình cảm ứng trí tạng vô tận của chư Như Lai, cũng khiến người khác thâm nhập pháp giới bình đẳng, nên tâm được an ổn.

Niệm Phật với tâm thái an ổn như vậy, mới gọi là chân chính niệm Phật.

6. Thế nào gọi là Đà La Ni Tâm?

Này Diệu Nguyệt, người niệm Phật phải phát khởi tâm chí nắm giữ tất cả các thiện pháp, đồng thời che lấp tất cả các ác pháp. Đó gọi là Đà La Ni Tâm. Như là:

- Tín tâm đà la ni, vì đặt trọn lòng tin thuần phác, trong suốt, nơi bản nguyện của đức Phật A Di Đà cùng sự hộ niệm của chư Phật ở mười phương.
- Chánh kiến đà la ni, vì đúng như thật quán sát khéo léo tất cả các pháp đang diễn biến trong tâm và ngoài thân.
- Tư duy đà la ni, vì thường xuyên thấu triệt thể tánh của tất cả các pháp sinh

khởi trong từng sát na hoại diệt.

- Cảm ứng đà la ni, vì luôn luôn thâm nhập tất cả bản nguyện chư Phật.
 - Hỷ lạc đà la ni, vì an trụ nơi lực tiếp dẫn chư Phật và Thánh chúng.
 - Tam thế đà la ni, vì tự tại an nhiên giữa cảnh tượng của nhân quả tương tục trong ba đời, cũng như thông suốt nghĩa lý Phật Pháp của tam thế chư Phật.
- Niệm Phật với đà la ni như vậy, mới được gọi là chân chính niệm Phật.

7. Thế nào gọi là Hộ Giới Tâm?

Này Diệu Nguyệt, người niệm Phật phải luôn luôn an trụ nơi giới luật, và hằng phát tâm hộ trì giới luật. Ấy là:

- Giới chẳng bỏ Bồ Đề Tâm, chẳng quên Bồ Đề Nguyện.
- Giới tự nhiên xa lìa các phép học của Thanh Văn, Duyên Giác, không tham đắm niết bàn vắng lặng mà bỏ rơi chúng sinh.
- Giới hân ngưỡng Đại Thừa, vui thích tu hành theo tất cả pháp học Bồ Tát Đạo.
- Giới đem hết thầy thiện căn hồi hướng quả vị Chính Đẳng Chính Giác, mong cầu Phật Trí, Vô Sư Trí.
- Giới nơi tất cả Phật Pháp vô sở đắc.
- Giới chẳng dính mắc tất cả thiện sự hữu vi.
- Giới khiến cho diệu pháp được tồn tại lâu dài, làm cho hết thầy chúng sinh an trụ nơi Chính Kiến.
- Giới khéo léo tư duy tất cả hành nghiệp chúng sinh và khiến chúng sinh trưởng dưỡng ý hướng giải thoát.
- Giới trang nghiêm tự tâm đồng thời trang nghiêm mười phương quốc độ của chư Phật.
- Giới chư căn luật nghi, như tỳ kheo giới, Bồ Tát giới, ngũ giới tại gia, v.v...

Niệm Phật với tâm hộ trì các giới luật kể trên, mới được gọi là chân chính niệm Phật.

8. Thế nào gọi là Ba La Mật Tâm?

Này Diệu Nguyệt! Người niệm Phật phải phát động tâm chí tu trì những thứ ba la mật sau đây:

- Thí ba la mật, vì xả bỏ tất cả sở hữu trong thân cũng như ngoài thân, không lẫn tiếc.
 - Giới ba la mật, vì thanh tịnh các cõi Phật.
 - Nhẫn ba la mật, vì tất cả chương duyên chẳng có thể làm thối chuyển tín tâm.
 - Thiền định ba la mật, vì chuyên nhất nhớ tưởng một cõi Phật, một danh hiệu Phật.
 - Bát nhã ba la mật, vì đúng như thật mà quán sát tất cả tướng trạng và thể tánh của các pháp không rời nhau.
 - Tín ba la mật, vì thường xuyên an trụ nơi Phật lực bất tư nghị.
 - Nguyện ba la mật, vì đầy đủ những hạnh nguyện của Phổ Hiền.
 - Lực ba la mật, vì hân hoan thể hiện tất cả năng lực tự tại của danh hiệu Nam mô A Di Đà Phật.
 - Pháp ba la mật, vì sẵn sàng xả thân cho chánh pháp, cho Bồ Tát Đạo.
- Niệm Phật với những thứ ba la mật ấy, mới được gọi là chân chính niệm Phật.

9. Thế nào gọi là Bình Đẳng Tâm?

Này Diệu Nguyệt, người niệm Phật phải luôn luôn thực hiện tâm thái bình đẳng, không phân biệt, không ngăn ngại. Nghĩa là:

- Tự tha bình đẳng, vì luôn mở rộng tuệ nhãn để nhận hiểu mình và người đều bình đẳng trước lực nhiếp thọ của chư Phật, chư Bồ Tát.
- Chung loại bình đẳng, vì thường quán sát mười phương thế giới các loại chúng sinh từ sắc thân, hình trạng, tướng mạo, tộc tánh, thọ lượng, tri kiến, ý hành, sở y, v.v.. mà không khởi tâm phân biệt, đối đãi, ái thủ hoặc yếm

hoàn.

- Chúng sinh giới bình đẳng, vì liên tục mở bày pháp giới trí trụ vô động tế, mà tự tại giữa những huyền hóa biến dị của các loại hữu tình nơi ba cõi thế gian.

- Pháp giới bình đẳng, vì thường xuyên an trụ nơi vô tướng khép vào pháp tướng, không móng khởi tâm sợ sệt trước thời gian vô cùng, không gian vô tận. Tự tại giữa một sát na như vô lượng vô biên đại kiếp. An nhiên giữa các cực vi đầu sợi lông, cũng như du hí mười phương trần sát hằng hà sa các quốc độ.

- Không tánh bình đẳng, vì luôn luôn ức niệm mình được sản sinh từ nhà Như Lai, được tự tánh thanh tịnh tạng, thấy rõ Nhất Thiết Pháp Không, đắc hư không hạnh vô ngại, giải ngộ và cảm ứng tánh không bình đẳng nơi hết thảy tứ sinh cửu hữu.

- Phật độ bình đẳng, vì hằng quán tưởng các cõi Thường Tịch Quang, Thật Báo Trang Nghiêm, hoặc Phương Tiện Hữu Dư, v.v... đều không ngăn ngại nhau, không riêng khác, tuy an lập Hoa Tạng Thế Giới Hải mà chẳng rời tự tâm, thật tế trụ địa vô phương sở, vô trụ xứ... tùy theo tâm lượng và sở nguyện của chúng sinh mà hiển hiện. Như hoa đóm, như tiếng vang, như bọt sóng, như bóng nước, như cầu vòng, như huyền nhân kể chuyện mộng.

- Tín tâm bình đẳng, vì tín tâm vốn khởi nguyên từ Bát Nhã Đức, từ Trí Tạng Quảng Đại, từ Phổ Nhân Thanh Tịnh thông suốt cả ba đời, nên được thu nhiếp trong bản nguyện vô lượng công đức, vô biên lực dụng của chư Phật.

Niệm Phật với những tâm bình đẳng nêu trên, mới được gọi là chân chính niệm Phật.

10. Thế nào gọi là Phổ Hiền Tâm?

Phổ nghĩa là không bỏ rơi chúng sinh, Hiền nghĩa là chẳng xa cách quả vị

Chính Đẳng Giác.

Phổ hiền tâm là tâm rộng lớn như hư không, luôn mong cầu độ thoát hết thấy chúng sinh.

- Tâm vô biên như pháp tánh luôn hân ngưỡng thừa sự và cúng dường chư Phật.
- Tâm vô lượng, thọ trì tất cả Phật Pháp chẳng quên mất.
- Tâm vô hạn vì được Phật lực hộ trì nên chẳng bỏ Bồ Đề Hạnh.
- Tâm thí xả hết thấy, vì sẵn sàng buông lìa tất cả sở hữu đều là pháp vô sở đắc.
- Tâm nghĩ nhớ đạo Nhất Thiết Trí trước hết, vì ham thích mong cầu tất cả Phật Pháp.
- Tâm vô tận công đức trang nghiêm vì học hỏi tất cả hạnh nguyện Bồ Tát.
- Tâm kiên cố như kim cang, vì tất cả bạch tịnh pháp đều chảy vào.
- Tâm như Tu Di sơn vì tất cả ác ngôn đều nhẫn thọ.
- Tâm bát nhã ba la mật cứu cánh, vì khéo quán sát tất cả pháp vô sở hữu.
- Tâm đại hùng đại lực để niệm Phật bất thối chuyển.
- Tâm đại uy nghi vô tận công đức trang nghiêm, vì tùy thuận bản nguyện lực.
- Tâm vô cấu nhiễm thường thanh tịnh Phật quốc độ để thành tựu Vô Thượng Bồ Đề.
- Tâm tinh tấn như tượng vương khéo điều phục dã thú, để sớm viên mãn hạnh nguyện Phổ Hiền.

Người niệm Phật siêng năng trưởng dưỡng Phổ Hiền tâm như vậy, mới được gọi là Niệm Phật chân chính, thường được chư Phật hộ niệm, hiện đời luôn thấy Phật cùng y báo trang nghiêm của cõi Cực Lạc.

Hòa Thượng Thích Thiên Tâm

Kinh Niệm Phật Ba La Mật

Dịch từ Hán văn sang Việt văn

- 2 -

Phẩm thứ III

Niệm Phật công đức

Lúc bấy giờ, ngài Phổ Hiền Bồ Tát liền nhập Nhất Thiết Phật Độ Thể Tánh Tam Muội, tất cả Bồ Tát và đại chúng đều thấy thân mình ở trong thân của Phổ Hiền Bồ Tát. Lại thấy rõ cõi nước Cực Lạc vô lượng vô biên sự trang nghiêm, và tự nhiên thấy mình đang trụ trong cảnh giới vi diệu thù thắng ấy. Thấy đức Phật A Di Đà đang ngự trước mặt mình. Thân tướng của đức Phật A Di Đà cao lớn khôn cùng, hình dáng ngồi sáng chói sắc vàng diêm phù đàn. Long trắng chạng giữa chân mày thì uyển chuyển xoáy tròn về bên hữu, như năm ngọn núi Tu Di. Đôi mắt trắng và xanh biếc như bốn đại hải. Các lỗ chân lông nơi thân đều phóng hào quang sáng sạch, chiếu soi muôn nghìn cõi nước ở khắp mười phương. Mỗi mỗi hào quang thường che chở, và nhiếp thọ những chúng sinh niệm Phật.

Lại thấy toàn cõi Cực Lạc hiện ra trong thân mình, mặt đất bằng lưu ly trong suốt, rạng rỡ. Bảo thọ, bảo đài, liên trì, bảo lâu, bảo toà, v.v... mỗi mỗi nghiêm sức bằng vàng, bạc lưu ly, pha lê, xa cừ, trân châu, mã não. Chư

thượng thiện nhân đều do hoa sen hóa sinh, ai nấy đầy đủ ba mươi hai hảo tướng, thọ dụng y thực tự nhiên thuần pháp hỷ thực và thiền duyệt thực. Tất cả đều ngồi trên tòa báu lắng nghe đức Phật cùng Bồ Tát thuyết pháp.

Những sự việc trang nghiêm bất khả tư nghị như vậy, dẫn đến ức kiếp kẻ cũng không cùng tận.

Hiện thần lực như thế rồi, ngài Phổ Hiền bèn ra khỏi Nhất Thiết Phật Độ Thể Tánh Tam Muội, làm cho đại chúng trở lại như cũ.

Bấy giờ đại chúng được thấy sự chưa từng có, cho là rất đặc biệt lạ lùng, ngồi yên lặng nhất tâm chiêm ngưỡng. Lúc ấy, quốc mẫu Vi Đề Hi Hoàng Thái Hậu chấp tay bạch rằng:

"Thưa Đại Sĩ, tam muội này thật vô cùng hi hữu, có uy lực lớn, có công năng bất tư nghị, vậy tên gọi của tam muội ấy là gì?"

Phổ Hiền Bồ Tát nói:

"Tam muội này gọi là Nhất Thiết Phật Độ Thể Tánh, còn gọi là Niệm Phật Tam Muội. Do công đức xưng danh hiệu Phật tạo thành, hoặc kết quả tự nhiên của mười tâm thù thắng.

Này, Phật tử! Nay tôi nương thần lực và lòng đại bi vô hạn lượng của đức Thích Ca Mâu Ni Phật, mà tuyên thuyết công đức bất khả xưng tán của sự chấp trì danh hiệu Phật.

Mười thứ tâm thù thắng ấy, thật ra, vừa là nhân vừa là quả. Nhân cùng quả thì không bao giờ rời nhau. Người tu môn niệm Phật thì phải đề khởi mười thứ tâm thù thắng, mới nhanh chóng thâm nhập Niệm Phật Tam Muội, hiện bày cảnh giới Cực Lạc. Nhưng, trái lại, người đặt trọn tín tâm nơi bản nguyện và cả đời chuyên nhất xưng niệm danh hiệu Phật, thì dần dần đi vào Niệm Phật Tam Muội, tự nhiên thành tựu mười thứ tâm thù thắng nói trên. Tại sao vậy? Này Phật tử hãy chăm chú lắng nghe, tôi sẽ giải thích tường tận.

Danh hiệu Nam mô A Di Đà Phật vốn đầy đủ vô lượng vô biên hằng hà sa công đức, vô lượng vô biên hằng hà sa ý nghĩa, vô lượng vô biên hằng hà sa lực dụng, cứu cánh, cảnh giới, giác tánh, v.v... đầu trăm ngàn muôn ức na do tha vi trần đại kiếp, cũng không thể diễn nói hết được. Nay vì chúng sinh nơi thời kỳ chính pháp cuối cùng, mà tôi sẽ lược nói, để chúng sinh thu hoạch nhiều lợi ích.

Này Phật tử, Nam mô A Di Đà Phật nghĩa là gì?

Nam mô là thủy giác, A Di Đà là tương tục giác, Phật là bản giác.

Nam mô là năng niệm, A Di Đà là tương tục niệm, Phật là sở niệm.

Nam mô là giới luật, A Di Đà là thiên định, Phật là trí tuệ.

Nam mô là thể gian giới, A Di Đà là pháp giới, Phật là vô sai biệt giới, vô sở hữu cảnh giới, vô trụ xứ cảnh giới.

Nam mô là thường, A Di Đà là tịch, Phật là quang.

Nam mô là diệu quán sát trí, A Di Đà là bình đẳng tánh trí, Phật là đại viên cảnh trí, vô tận sở hữu trí.

Nam mô là phi hữu, A Di Đà là phi vô, Phật là không tánh, phi hữu phi vô định tánh.

Nam mô là như thực hữu, A Di Đà là như thực không, Phật là như thực bất không.

Nam mô là sai biệt trí, A Di Đà là vô sai biệt trí, Phật là pháp hải tuệ công đức vô tận tạng viên mãn trí.

Nam mô là phương tiện lực, A Di Đà là cứu cánh lực, Phật là dung thông phương tiện siêu việt cứu cánh lực.

Nam mô là ly trần, A Di Đà là ly căn, Phật là ly thức.

Nam mô là chuyển y tạng, A Di Đà là vô tận thiện căn tạng, Phật là quyết định chính giác tạng.

Nam mô là ly cấu tạng, A Di Đà là niết bàn tạng, Phật là như huyễn giải

thoát tạng.

Nam mô là trang nghiêm Phật quốc độ, A Di Đà là thành tựu vô biên Phật quốc độ, Phật là như huyễn thập phương hoa tạng thế giới hải.

Nam mô là gia trì lực, A Di Đà là thâm nhập chính giác trí, Phật là quang minh phổ chiếu trí.

Nam mô là thế gian giải, A Di Đà là giác ngộ giải, Phật là nhất thiết trí biến chiếu thập phương viên mãn giải.

Này Phật tử, danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật có vô lượng vô biên bất khả thuyết ý nghĩa thâm mật vi diệu như thế, dầu ba đời mười phương chư Phật diễn nói cũng không cùng tận.

Lại nữa, không thể chấp trước nơi ngữ ngôn, văn tự, âm thanh, tri kiến, biện luận, v.v... mà bảo rằng danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật là hữu niệm hoặc vô niệm. Vì sao vậy? Bởi vì danh hiệu ấy chính là không tánh, là vô sở đắc, là vô sở y, vô cầu nhiễm, là vô sở tương ứng, là vô sở bôi nghịch, vô công dụng hạnh, là vô sở cầu hạnh.

Lại nữa, không thể chấp trước nơi hình thái tu tập, chỗ dụng công, hoặc phương tiện biểu hiện, qui tắc hành trì, mà cho rằng danh hiệu ấy là hữu định tính hay vô định tính. Vì sao vậy? Bởi vì danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật chính là vô tận tạng, hư không tạng, đà la ni tạng, giải thâm mật cụ túc tạng...

Lại nữa, không thể chấp trước vào ý nguyện vãng sinh, tâm thái mong cầu Phật lực, hoặc an trú bản nguyện lực, hay sự phát tâm bồ đề quảng đại... mà cho rằng danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật là hữu thú hướng hoặc vô thú hướng. Vì sao vậy? Bởi vì danh hiệu ấy, chính là tịch tịnh tạng, thanh tịnh vi diệu tạng, minh triết tạng, là ly trần tạng, là ly thức tạng, là ly cấu tạng...

Lại nữa, không thể chấp trước vào cách thức trì niệm, vào nghi tắc lễ bái cúng dường, vào sự khẩn thiết xưng tán, sám hối hoặc tâm chí tùy hỷ công

đức của hành giả niệm Phật mà cho rằng, danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật là hữu sở y hay vô sở y. Vì sao vậy? Bởi vì danh hiệu ấy chính là khái ái nhạo tạt, là ly chủng chủng trần cấu tạt, là ly uẩn tạt, là vô chương ngại tạt, là vô tận công đức tạt, vô tận thiện căn tạt, là niết bàn tạt, là như huyễn tam muội vô vi tạt, là thành tựu Phật độ tạt, là quyết định vô thượng Bồ Đề tạt, Phổ Hiền bát tư nghị giải thoát tạt..."

Khi ngài Phổ Hiền Bồ Tát ở trước đức Như Lai mà tuyên thuyết ý nghĩa và công đức bất khả tư nghị của danh hiệu Phật rồi, đức Như Lai khen rằng: "Lành thay! Lành thay!"

Vô lượng vô biên Bồ Tát khắp mười phương chứng đắc Niệm Phật Tam Muội, bà Vi Đề Hy cùng những vị trưởng lão trong đại chúng đều thân chứng tín giải đà la ni. Chư thiên, long, quý, thần đều thâm nhập thiện căn đà la ni, hớn hở vui mừng đồng chấp tay nhất tâm xưng niệm Nam Mô A Di Đà Phật.

Phẩm thứ IV

Xưng tán danh hiệu

Bấy giờ, quốc mẫu Vi Đề Hy Hoàng Thái Hậu từ trong pháp hội bước ra, cung kính đánh lễ Thế Tôn, rồi chấp tay hướng về ngài Phổ Hiền Đại Bồ Tát, mà thưa rằng:

"Kính lạy Đại Sĩ, con thường nghe chư vị trưởng lão từng tham dự những buổi diễn thuyết pháp đầu tiên của đức Thế Tôn tại vườn Lộc Uyển, dạy rằng: Niệm Phật, hoặc niệm Pháp, hoặc niệm Tăng để được hiện tại lạc trú. Ý nghĩa ấy như thế nào? Cứu cánh của môn niệm Phật có phải chăng là để được như vậy hay không? Ngưỡng mong Đại Sĩ từ bi chỉ dạy, hầu các

chúng sinh thời mật pháp khởi rơi vào mê lầm, thác ngộ."

Phổ Hiền Bồ Tát bèn quán sát tâm niệm của hết thầy đại chúng hiện tiền, mà dạy rằng:

"Này Phật tử, khi đức Thế Tôn Thích Ca Mâu Ni thị hiện thành đạo, và bắt đầu hóa độ chúng sinh càng cường. Ngài đã vì hạng tiểu căn mà khai diễn tiểu pháp kéo họ kinh nghi... Nay đã tới thời kỳ giảng nói Đại Pháp. Cũng chỉ là một pháp Niệm Phật nhưng kẻ hạ liệt, chí nhỏ, mong cầu xuất ly tam giới, thì niệm Phật chỉ là pháp Thanh Văn, Duyên Giác, Như Lai vì họ mà dạy hiện tại lạc trú.

Riêng chư vị Bồ Tát Sơ Phát Tâm thì dùng niệm Phật để thâm nhập Như Lai Tạng Tâm thì không dính mắc vào hiện tại.

Vì sao chư Bồ Tát sơ phát tâm lại không được dính mắc vào hiện tại?

- Nếu Bồ Tát Sơ Phát Tâm dính mắc vào hiện tại khắc chế, hiện tại tương ưng, hoặc hiện tại biện giải, thì bị rơi vào ảo tượng của thọ uẩn.
- Nếu Bồ Tát Sơ Phát Tâm dính mắc vào hiện tại tính chỉ, hoặc hiện tại luân chuyển, hoặc hiện tại nương gá, tức thì đang bị chi phối bởi ảo tượng của tướng uẩn.
- Nếu Bồ Tát Sơ Phát Tâm dính mắc vào hiện tại sinh khởi, hiện tại tương tục, hoặc hiện tại đoạn diệt, hoặc hiện tại bất động, tức thì đang bị trôi lăn theo ảo tượng của hành uẩn.
- Nếu Bồ Tát Sơ Phát Tâm dính mắc vào hiện tại phi lạc, hoặc hiện tại vong ưu, hoặc hiện tại mộng muội, tức thì đang bị triền chuyển bởi ảo tượng của thức uẩn.

Lại nữa, Bồ Tát Sơ Phát Tâm muốn xoay cái vọng tưởng hư dối sinh diệt trở lại với chân tâm thanh tịnh thường trụ thì phải dùng pháp gì, nếu không là danh hiệu Như Lai? Làm thế nào để chặt đứt gốc rễ phiền não, nếu không sử dụng lực vô úy của danh hiệu Như Lai? Làm thế nào để diệt trừ sạch hết

sáu tên giặc khách trần, nếu không hiển thị công năng nhiệm mầu đệ nhất của danh hiệu Như Lai?

Này Phật tử, cõi Diêm Phù Đề này vốn lấy âm thanh làm thể. Do đó, nhiều chúng sinh có thể nương nơi âm thanh viên mãn mà chứng Viên Thông.

Như vậy, danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật chính là âm thanh tối thắng, đưa chúng sinh thâm nhập Như Lai Tạng Diệu Chân Như Tánh. Vì thật tướng của danh hiệu là vô tướng, không đọa vào nhân duyên, không lạc vào tự nhiên, chẳng hòa hợp, chẳng phi hòa hợp. Luôn vắng lặng, chu biến khắp mười phương, tùy theo tín tâm, công năng tu tập mà phát huy diệu dụng.

Này Phật tử, danh hiệu Phật chính là Bồ Đề Tâm, vì là chủ thể các thiện pháp, và luôn luôn sinh ra tất cả Phật Pháp.

Danh hiệu Phật chính là Bồ Đề Nguyên, vì là cửa ngõ xu hướng vô thượng giác, và luôn luôn dẫn dắt chúng sinh tới nhất thiết chủng trí.

Danh hiệu Phật như mặt trời, vì có uy lực phá trừ si ám, ban phát ánh sáng thiện căn cho nhân gian.

Danh hiệu Phật như kinh ngư, vì có thể bơi lội tự tại trong đại dương khổ não, mà chẳng bị sóng dữ phiền não vùi chôn cuốn lấp.

Danh hiệu Phật như giống chắc thật, vì có thể lưu xuất tất cả phước đức vô lậu.

Danh hiệu Phật như trận mưa lớn, vì khiến hạt giống Bồ Đề nảy nở, sinh sôi.

Danh hiệu Phật như ruộng tốt, vì có thể trưởng dưỡng hết thảy bạch tịnh pháp.

Danh hiệu Phật như nước cam lồ quý báu, vì có thể tẩy rửa mọi thứ phiền não dơ bẩn, khiến vọng tâm trở thành đài gương lau lau sáng sạch.

Danh hiệu Phật như ngọn lửa mạnh mẽ, vì có thể đốt tan rừng rậm kiến chấp.

Danh hiệu Phật như trận cuồng phong vô ngại khắp thế gian, vì nó cuốn

phăng tất cả bụi mù tà kiến, hí luận, thiên kiến.

Danh hiệu Phật như tuệ nhãn xuyên thấu mọi pháp và thấy rõ khắp tất cả chương ngại, hiểm trở.

Danh hiệu Phật như chiếc xe không lò, vì có thể chuyển vận hết thảy Bồ Tát Sơ Phát Tâm nhanh chóng tới Phật địa.

Danh hiệu Phật như căn nhà to rộng của Như Lai, vì khiến chúng sinh không còn sợ hãi, bất an.

Danh hiệu Phật như cung điện nguy nga tráng lệ, vì giúp chúng sinh tu tập và khai phát vô lượng tam muội.

Danh hiệu Phật là chỗ nương tựa chắc chắn cho tất cả Bồ Tát Sơ Phát Tâm, vì luôn chứa nhóm và lưu bố hết thảy Bồ Tát Hạnh.

Danh hiệu Phật như từ mẫu, vì ấp ủ, che chở và sinh ra tất cả Bồ Tát, nuôi lớn căn lành cho hết thảy chúng sinh.

Danh hiệu Phật như kim cương bất hoại, lại có thể đập vỡ tất cả các pháp hữu lậu.

Danh hiệu Phật là vị thuốc a già đà, vì có thể chữa được tất cả bệnh tật cho chúng sinh.

Danh hiệu Phật như liên hoa, vì không bao giờ bị nhiễm ô bởi những pháp thế gian.

Danh hiệu Phật như tượng vương hùng dũng, vì có thể chà đạp tất cả điên đảo tưởng ngang trái, hung hiểm.

Danh hiệu Phật như hạt châu ma ni, có thể dùng phát chẩn cho tất cả chúng sinh nghèo khó phước đức và trí tuệ.

Danh hiệu Phật như thủy thanh châu, vì có thể lóng sạch tất cả dây trói sinh tử.

Danh hiệu Phật như ba mươi hai tướng tốt và tám mươi vẻ đẹp của Thế Tôn, Như Lai, Ứng Cúng, Chính Đẳng Giác, do đó tất cả thế gian nên cúng

đường, hân ngưỡng, tán thán...

Danh hiệu Phật như pháp thân bất tư nghị, vì luôn lưu xuất tất cả thân của chúng sinh.

Danh hiệu Phật như báo thân bất tư nghị, vì luôn sinh ra vô lượng vi trần thân Phật trong tâm tưởng mọi chúng sinh.

Danh hiệu Phật như hóa thân Phật bất tư nghị, vì luôn hiện thân Phật ngay nơi thân và tâm của người xưng niệm danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật.

Danh hiệu Phật chính là thật báo trang nghiêm tịnh độ, vì hiển thị báo thân viên mãn lưỡng túc của giác quả.

Danh hiệu Phật chính là phạm thánh đồng cư tịnh độ, vì dung nhiếp hóa thân tùy nguyện vãng sinh của chư vị thượng thiện nhân khắp mười phương thế giới.

Danh hiệu Phật chính là cõi Cực Lạc vì tự thân trang nghiêm và tự tâm trang nghiêm.

Danh hiệu Phật chính là ba đời mười phương chư Phật, vì A Di Đà tức là pháp giới tạng thân, có lực dụng thu nhiếp và hiện pháp thân của ba đời mười phương chư Phật.

Này Phật tử, danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật thành tựu vô lượng vô biên công đức như thế. Cho nên, phải nói rằng: danh hiệu Phật tức chứa đựng vô lượng vô biên công đức của hết thảy Phật Pháp, khai vô lượng vô biên diệu dụng hiển thị vô lượng vô biên uy lực, giải ngộ vô lượng tri kiến giải thoát, siêu việt tư duy và mô tả.

Tại làm sao thế? Bởi vì nhân nơi danh hiệu Phật mà sản sinh và lưu bố tất cả Bồ Đề Tâm, tất cả Bồ Đề Nguyện, tất cả Bồ Đề Hạnh. Ba đời mười phương Như Lai thấy đều từ danh hiệu Phật mà phát sinh ra. Ba đời mười phương Như Lai thấy đều do danh hiệu Phật mà thành đạo, chuyển pháp luân, giáo hóa Nhị Thừa, điều phục chúng sinh cang cường, tội khổ, tham

đấm. Ba đời mười phương Như Lai thấy đều y cứ danh hiệu Phật mà kiến lập Hoa Tạng Thế Giới Hải, trang nghiêm vi trần số cõi Phật.

Cho nên, nếu chúng sinh nào nhất tâm xưng niệm danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật, tức là xuất sinh vô biên công đức vô lậu bất khả tư nghị, đủ năng lực viên mãn Bồ Tát Đạo, phát huy diệu dụng của tam thân, tứ trí, thập lực, tứ vô úy, tứ vô lượng tâm, lục ba la mật, thập bát bất cộng, v.v...

Này Phật tử! Thí dụ như có người được món thuốc a già đà công hiệu bậc nhất thế gian, thì chạy chữa được năm thứ bệnh bức não, sợ hãi. Như là: lửa lớn không thể đốt cháy, độc dược chẳng làm thương tổn tính mạng. Gươm đao sắc bén chẳng thể chặt đứt nổi. Nước lũ bộc lưu không thể nhận chìm được. Khói cay không thể làm cho ngộp thở được.

Cũng như thế, Bồ Tát Sơ Phát Tâm nếu thường xuyên xưng niệm danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật, tức là luôn luôn uống món thuốc Nhất Thiết Trí Bồ Đề Tâm, thì ngọn lửa tham lam không thể đốt cháy được. Độc dược sân hận chẳng thể làm thương tổn chân tâm. Gươm đao kiến chấp chẳng thể chặt đứt tuệ mạng. Dòng nước lũ hữu lậu không thể nhận chìm chiếc thuyền bát nhã được. Và đám khói tà kiến không thể làm cho ngộp tắt hơi thở giác ngộ được.

Thí dụ như có người cầm thanh bảo kiếm Vô Năng Thắng ở trong tay, thì tất cả oán địch đều tránh đang ra xa, chẳng dám đương cự. Cũng như thế, Bồ Tát Sơ Phát Tâm bền chí mà xưng niệm danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật, chính là cầm lưỡi kiếm Vô Năng Thắng Đại Bồ Đề Tâm, tức thì đẩy lùi oán địch vô minh, tà kiến và hàng phục vọng tưởng...

Thí dụ như có người cầm viên thuốc ma ha ung già, thì tất cả rắn độc, rết độc, trùng độc, nghe mùi liền tránh xa. Cũng như thế, Bồ Tát Sơ Phát Tâm giữ trong mình một viên thuốc tối diệu tối thắng đại Bồ Đề tâm, đó là danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật, thì tất cả rắn độc thập triền, rết độc thập sử,

trùng độc phiền não nghe hơi thấy đều tiêu hoại.

Thí dụ như có loài dược thọ tên là san đa na, người nào dùng vỏ cây để thoa vào chỗ ghẻ lở, thì hết đau nhức và ghẻ lở liền lành lặn như xưa. Vỏ cây ấy vừa bị tróc da, thì nổi liền lại ngay, lấy mãi không hề hết được. Cũng như thế, Bồ Tát Sơ Phát Tâm liên tục xưng niệm danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật, chẳng khác nào trồng cây dược thọ nhất thiết trí. Nếu có người nào gặp gỡ mà phát khởi lòng tin, thì ghẻ lở phiền não, nghiệp chương đều bị trừ diệt, thân tâm không còn đau khổ. Nhưng cây dược thọ nhất thiết trí không hề tổn hại mảy may. Danh hiệu Phật vẫn nguyên bất động.

Thí dụ như có người ném vào khoảng đồng trống một nhúm rễ cây hương phụ, chẳng bao lâu, nảy nở vô số giống cây ấy lan tràn che khuất cả cánh đồng rộng lớn. Cũng như thế, Bồ Tát Sơ Phát Tâm quyết tâm gieo trồng trên mảnh ruộng tâm một nhúm danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật, tựa như ươm bón thứ rễ cây Không Tánh. Chẳng bao lâu, sẽ sinh sôi nảy nở vô số thảo mộc Phật Tri Kiến, tràn lan che chắn cả cánh đồng Vô Minh.

Thí dụ như có người uống hoàn thuốc kiện cường trí nhớ, nhờ vậy những gì nghe thấy đều ghi nhớ chẳng quên. Cũng như thế, Bồ Tát Sơ Phát Tâm trang bị thân tâm bằng danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật, thì họ tri tất cả Phật Pháp đều không quên sót.

Thí dụ như viên ngọc châu lưu ly, muôn ngàn năm lẫn lóc nơi chỗ nhơ bẩn, uế tạp, mà chẳng nhiễm ô, vì bản tánh của lưu ly vốn luôn luôn trong sạch. Cũng như thế, Bồ Tát Sơ Phát Tâm ngày đêm thủ hộ thân tâm bằng danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật mà chen lộn nơi cõi dục ác trước, vẫn chẳng bị ngu si, tà kiến làm cho loạn nhiễm. Bởi vì bản chất của Nam Mô A Di Đà Phật vốn thanh tịnh như pháp giới tánh, vô cấu như hư không tánh.

Thí dụ như cây Ba Lợi Chát Đa La dầu chưa đơm hoa, khai nụ, nhưng mọi người đều biết rằng chính loại cây này sẽ sản xuất vô số bông hoa mỹ diệu,

thù thắng. Cũng như thế, năng lực niệm Phật của vị Bồ Tát Sơ Phát Tâm dẫu chưa phát sinh Nhất Thiết Chủng Trí, nhưng ai nấy đều biết chắc chắn rằng: danh hiệu Phật chính là xuất sinh vô số Bồ Đề diệu hoa cho hết thầy chúng nhân thiên.

Thí dụ như viên ngọc ma ni quý hơn cả tam thiên đại thiên thế giới, dẫu bị nứt bể một góc cạnh, nhưng những thứ vật báu khác vẫn chẳng thể so sánh nổi. Cũng như thế, Bồ Tát Sơ Phát Tâm chấp trì danh hiệu Phật, tuy nét hạnh và trí đức còn kém khuyết vẫn vượt lên trên Nhị Thừa và hàng hữu học khác.

Thí dụ như cây kim cương, những người đầy đủ sức mạnh vẫn không thể sử dụng nổi, chỉ trừ đại lực sĩ na la diên. Cũng như thế, hàng Nhị Thừa và kẻ phàm ngu chẳng thể tin thọ danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật. Chỉ trừ hạng Bồ Tát Sơ Phát Tâm từng gieo trồng hạt giống bát nhã từ vô lượng kiếp sâu xa, mới sẵn đủ thiện căn, phước đức và đại nhân duyên để chấp trì và hưởng dụng giác quả vô lậu ấy.

Thí dụ như trên bảo tòa kim cương giữa đại thiên thế giới, có thể giữ vững chư Phật ngồi đạo tràng, hàng phục quân ma, thành đạo Vô Thượng Chính Giác, mà tất cả những thứ bảo tòa khác đều không kham nổi. Cũng lại như thế, danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật có thể giúp Bồ Tát Sơ Phát Tâm trụ vững tất cả hạnh nguyện, các món ba la mật, bốn món vô sở úy, thọ ký, cúng dường... mà tất cả pháp môn khác thì chẳng có công năng này, tất cả hạnh tu khác thì chẳng có lực dụng này.

Này Phật tử, danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật hiển thị vô lượng vô biên cho đến bất khả thuyết công đức thù thắng như vậy. Ta dẫu biến hiện hằng hà sa thân tướng trong vi trần sát quốc độ trải qua muôn sức na do tha đại kiếp, để xưng tán thì cũng không cùng tận."

Ngài đại Bồ Tát Phổ Hiền ở trước đức Như Lai tuyên thuyết ý nghĩa và xưng

tán công đức của danh hiệu Phật vừa xong, cả thầy đại chúng đều đắc vô lậu công đức đà la ni, trưởng giả Diệu Nguyệt cùng chư vị Bồ Tát Sơ Phát Tâm đều chứng được Niệm Phật Tam Muội, tất cả chư Bồ Tát mười phương đều đắc hồng danh công đức tạng.

Khi ấy, trời mưa hoa mạn đà la, hoa ma ha mạn đà la, hoa mạn thù sa, hoa ma ha mạn thù sa, để rải cúng dường đức Như Lai cùng hết thầy chúng hội đạo tràng.

Phẩm thứ V

Quán Thế Âm Bồ Tát

Niệm Phật viên thông

Lúc bấy giờ, quốc mẫu Vi Đề Hy Hoàng Thái Hậu hớn hờ vui mừng được nghe pháp yếu của Như Lai qua lời dạy của ngài Phổ Hiền Đại Bồ Tát, bèn tiếp tục thưa thỉnh:

"Kính bạch đấng Thiên Nhân Sư tối tôn tối thắng, kính bạch Đại Sĩ đại từ đại bi! Con cũng thường nghe chư vị trưởng lão trong tăng già luôn luôn nhắc nhở rằng: Chỉ có Tứ Niệm Xứ là con đường độc nhất giúp chúng sinh diệt trừ ưu bi khổ não, chứng ngộ niết bàn. Nay được Thế Tôn mở bày pháp Niệm Phật, khiến hàng ưu bà tắc và ưu bà di đều phân vân, do dự. Ý nghĩa ấy như thế nào? Đâu mới là pháp chân thật, rốt ráo? Đâu là pháp phương tiện, quyền biến? Đâu là pháp tối hậu mà Như Lai thường ban cho các chúng sinh ở vào thời kỳ chính pháp cuối cùng?"

Đức Phật mỉm cười, lặng yên. Ngài Phổ Hiền an nhiên nhập vào Niệm Phật Tam Muội, thân và tâm bất động.

Khi ấy, ngài Quán Thế Âm Đại Bồ Tát liền từ bảo tòa đứng dậy, trệch áo phôi bày vải bên hữu, cung kính nhiễu quanh đức Phật ba vòng, rồi ngài hướng về bà Vi Đề Hy mà bảo rằng:

"Nay tôi nương uy thần vô hạn của đức Thích Ca Mâu Ni Thế Tôn và tùy thuận bản nguyện lực vô biên vô lượng của đức A Di Đà Phật, mà tuyên dương năng lực vô cùng tận của danh hiệu Phật, tức là pháp môn Niệm Phật Tam Muội.

Này Vi Đề Hy, hãy nhận rõ như thế này, để đừng rơi vào nghi lầm nữa.

Đúng như người vừa trình bày, Tứ Niệm Xứ là pháp diệt khổ, là pháp đối trị tham dục, ưu bi khổ não, là pháp đắc niết bàn vắng lặng. Còn pháp Niệm Phật Tam Muội lại là pháp thành Phật, là pháp chứng Vô Thượng Giác, là pháp thâm nhập cảnh giới bất tư nghị của chư Phật, là pháp mở bày và tỏ ngộ Tri Kiến Như Lai, là pháp cứu độ tất cả mọi chúng sinh, là pháp siêu việt trên hết thảy hí luận cùng thiên kiến của Nhị Thừa.

Tại sao vậy? Trước đây, đức Thế Tôn vì những người ghê sợ hiểm nạn sinh tử, mà nói pháp Tứ Niệm Xứ, chánh niệm tinh tấn nhiếp phục tham sân si, để thoát khổ và đắc A La Hán.

Nay vì những người hân ngưỡng, khát khao quả vị Bồ Đề chí hướng mong cầu Phật Đạo, phát khởi đại bi tâm mà thực hành hạnh nguyện Bồ Tát, thì đức Thế Tôn chỉ dạy pháp môn Niệm Phật Tam Muội.

Này Vi Đề Hy, tất cả chúng sinh từ vô thủy đến nay, vì một niệm bất giác nổi lên, che mờ bản thể thường trụ nhận vật bên ngoài làm tâm, nhận sắc thân, cảnh giới làm tâm. Luôn luôn bỏ mất tâm chân thật, nên bị cảnh vật xoay chuyển. Do đó, khởi tâm phân biệt, thấy có lớn, nhỏ, rộng, hẹp, xấu, đẹp, cao, hạ, v.v... Nếu xoay được cảnh vật bên ngoài thì thân tâm sẽ sáng suốt, an nhiên, tròn đầy, tức đồng với chư Như Lai không khác.

Muốn xoay chuyển ngoại vật, thì không chỉ bằng cách sử dụng diệu lực vô

úy của danh hiệu Phật. Thật vậy, nhờ xưng niệm Nam Mô A Di Đà Phật mà hành giả nhìn thấy cảnh vật bên ngoài đúng như bản chất thật sự của chúng. Do đó không còn bị ngoại cảnh chi phối, điều phục thân tâm, và chẳng còn móng khởi tâm phân biệt. Lúc ấy, tuy không rời pháp hội mà biến hiện khắp mười phương quốc độ, trong một lỗ chân lông vẫn chứa đựng cả Hoa Tạng Thế Giới Hải.

Khi xưng niệm danh hiệu Phật, hành giả không để tâm ruỗi rong theo thanh trần, mà xoay cái nghe trở vào Chân Tánh, đó là danh hiệu Phật đang tuôn chảy liên miên bất tận thành một dòng tâm, mà mỗi mỗi sát na đều hiển hiện Chân Như Tánh. Chính nó thật là tánh nghe của mình, chẳng còn hai tướng động và tịnh, toàn là thể vắng lặng, soi chiếu khắp mười phương.

Tiếp tục hành trì niệm Phật như thế, chẳng bao lâu thì tánh nghe cũng không còn. Khi ấy, Phật Trí tự nhiên tỏa rạng. Danh hiệu Phật vẫn tương tục, không gián đoạn.

Này Vi Đề Hy, trong pháp hội Thủ Lăng Nghiêm, tôi đã trình bày nhân địa tu hành Nhĩ Căn Viên Thông cho đại chúng. Nhưng, thời mạt pháp các kinh điển dần dần ẩn mất, mà nên biết kinh Thủ Lăng Nghiêm sẽ bị diệt trước nhất, tiếp sau là kinh Lăng Già, kinh Kim Cương, kinh Ma Ha Bát Nhã, kinh Diệu Pháp Liên Hoa, v.v... Nếu không nương nhờ pháp Niệm Phật thì rất khó chứng đắc Nhĩ Căn Viên Thông. Bởi vì sao? Bởi vì Niệm Phật Tam Muội chính là môn Viên Thông Đệ Nhất.

Này Vi Đề Hy, tất cả chúng sinh từ vô thủy đến nay, vì lẫn lộn trong đêm tối vô minh, nhận giấc làm cha, lấy vọng kiến làm chỗ nương về, lấy tà kiến làm bạn lữ, lấy biên kiến làm phương dược. Nhận ngã chấp, ngã kiến làm tâm. Rồi xa tri kiến giải thoát vô thượng. Do đó, khởi tâm phân biệt, thấy đúng sai, tà chính, thiện ác, chân ngụy... Nếu lọc sạch ngã kiến, ngã chấp thì thân tâm sẽ quang minh, thường tại, chiếu suốt mười phương pháp giới. Tức

đồng đẳng với tri kiến giác ngộ của Như Lai.

Nếu gạn lọc ngã kiến, ngã chấp, thì không chi hơn là pháp huy năng lực vô biên của danh hiệu Phật. Thật vậy, nhờ chuyên tâm xưng niệm Nam Mô A Di Đà Phật, mà hành giả tuần tự chuyển thức thành trí. Ngã chấp tự nhiên rơi rụng. Ngã kiến tự nhiên tan mất, như bong bóng nước dưới ánh mặt trời. Lúc bấy giờ, tuy không lìa cung Đâu Suất mà vẫn phân thân khắp vì trần quốc độ để chuyển pháp luân vô thượng, và khai thị tuệ giác cho vô lượng chúng sinh, giúp hết thảy tứ sinh cứu hữu cùng ngộ nhập Phật Tri Kiến.

Khi xưng niệm danh hiệu Phật, hành giả không thể thức nương theo nhân duyên mà dấy động, nên chẳng thành tựu pháp Y Tha Khởi. Vì không có sự tham dự của ngã và ngã sở nên biến kế sở chấp cũng chẳng tồn tại. Chỉ danh hiệu Phật vẫn tuôn chảy liên miên bất tận thành một dòng tâm, mà mỗi mỗi sát na đều hiển hiện Vô Thượng Diệu Viên Thức Tâm Tam Muội, tức là Chân Duy Thức Tánh.

Tiếp tục hành trì Niệm Phật như thế, chẳng bao lâu, thì chẳng còn nhìn thấy huyễn tướng của vạn pháp ở bên ngoài và cũng chẳng còn bắt gặp tám thức ở bên trong. Trong hay ngoài đều giả dối, không thật. Ngay cả tướng duy thức cũng chẳng có nữa. Vì ba đời mười phương Như Lai, vì trần sát quốc độ, hư không, sắc pháp, tâm vương, tâm sở... đều không một thứ nào ra ngoài chân duy thức tánh mà tự hữu, tự sinh, tự diệt. Danh hiệu Phật vẫn tương tục, không gián đoạn, như có như không, cho đến khi chân duy thức tánh biến mất. Đại viên cảnh trí tự nhiên phơi bày. Danh hiệu Phật sẽ dẫn dắt hành giả đi vào tánh viên thành Phật, chứng vô sinh pháp nhẫn.

Do đó, phải nói rằng: Niệm Phật là pháp môn đệ nhất dùng để chuyển thức thành trí, mà chúng sinh thời mạt pháp phải siêng năng thọ trì.

Này Vi Đề Hy, tất cả chúng sinh từ vô thủy đến nay, bị vô số tư tưởng điên

đảo làm khuất lấp Tánh Viên Giác. Như kẻ mù mơ chợt thức giấc giữa ngã tư đường cái, chẳng rõ phương hướng, lẫn lộn chính tà, thấy cong nhìn ngược, bất phân thiện ác. Tư tưởng điên đảo ấy nảy sinh thân và tâm, rồi nhận thân tứ đại giả hợp làm thân, chấp cái tư tưởng vô minh điên đảo kia làm tâm. Cứ thế, mà sinh tử, tử sinh nối nhau không dứt, tạo vòng lẩn quẩn luân hồi.

Nhưng cái vô minh điên đảo ấy cũng chẳng thật. Như hoa đốm, như bóng nước, như ảo tưởng nơi sa mạc, như người ngủ chiêm bao, thấy những sự việc, cảnh vật rõ ràng, nhưng khi thức dậy, thời không còn gì hết. Nếu chuyển hóa vô minh điên đảo thời thân và tâm sẽ thành ra giác ngộ. Hoặc không phát tâm tu trì thời vẫn ở mãi trong sinh tử huyễn mộng ấy mà tự vui. Chỉ có danh hiệu Phật là đầy đủ năng lực nhiệm mầu để chuyển hoá vô minh trở nên giác ngộ, chuyển hoá sinh tử trở nên niết bàn, chuyển hóa giả huyễn trở nên chân thật.

Vì sao vậy? Khi xưng niệm Nam Mô A Di Đà Phật, hành giả dần dần thành tựu chánh định Như Lai, tự nhiên phát sinh Tuệ Giác Không Tánh, vì danh hiệu Phật là hư không tạng, là viên giác tánh, là vô cầu tạng, là tịch tịnh tạng... Nhờ vậy, hành giả biết các pháp đều như huyễn, thời tự nhiên lìa xa các huyễn hoá, sinh diệt. Ngay lúc ấy, bèn thâm nhập viên giác tánh. Đó gọi là tri huyễn tức ly, ly huyễn tức giác.

Dùng pháp nào để tri? Nếu không phải diệu dụng của danh hiệu Phật? Không cần phải hủy diệt các thứ huyễn mới cho chúng nó là huyễn. Không cần thay đổi bản chất huyễn của nó mới gọi là không. Mà chính cái biết nhất thiết pháp là không khiến đương thể của huyễn pháp tức là không.

Tiếp tục xưng niệm Nam Mô A Di Đà Phật như thế, hành giả không phóng tâm theo huyễn cảnh, huyễn sự, mà hướng cái biết trở vào viên giác tánh.

Đó là danh hiệu Phật đang tuôn chảy liên miên bất tận thành một khối lưu ly

sáng rực, vắng vặc, mà mỗi mỗi sát na đều hiển lộ Như Lai Tạng, và cái biết cũng không còn nữa. Danh hiệu Phật vẫn tương tục không gián đoạn, hòa tan căn, trần, thức đều nhập vào viên giác tánh, bình đẳng bất động, thường trụ như hư không và tròn đầy chiếu suốt mười phương.

Bởi vậy, phải nói rằng, Niệm Phật là pháp môn đệ nhất, sử dụng danh hiệu Như Lai mà thâm nhập Như Lai Tạng, mà chuyển biến huyễn hóa, hư dối trở nên viên giác tánh. Các hạng chúng sinh thời mạt pháp phải siêng năng thọ trì.

Này Vi Đề Hy, tất cả chúng sinh từ vô thủy đến nay, bị phiền não chi phối ngày đêm không tạm dừng, nên nhận vọng tưởng làm tâm, bỏ quên thẳng giải trí, vô lượng trí. Rồi lại bị tham sân si mạn nghi lôi cuốn, và thân kiến, biên kiến, tà kiến, kiến thủ kiến, giới cấm thủ kiến chồng chất lấp vùi. Do đó, khởi tâm phân biệt, thấy có mừng giận, yêu ghét, vui buồn, vinh hoa, hủy nhục... nếu tận trừ phiền não thì thân tâm vắng lặng, an nhiên, tự tại, tức đồng với chư Phật không hai không khác.

Muốn tận trừ phiền não, thì không chỉ hơn là phát huy năng lực trí giải siêu việt của danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật. Thật vậy, nhờ cần mẫn xưng niệm Phật hiệu mà hành giả hiện bày tự tâm quang minh hiện lượng, chuyển phiền não dữ dội ấy trở thành bồ đề thật tướng, đưa hành giả thẳng vào cõi cảnh giới thánh trí tự chứng. Lúc bấy giờ, có khả năng bầm ngón chân xuống mặt đất, sử dụng ấn địa xúc để cải biến Ta Bà thành Tịnh Độ trang nghiêm, niệm niệm tương ứng với đại Địa Bồ Tát, niệm niệm du hành, giáo hóa xã hội chúng sinh khắp mười phương vì trần hăng hà sa thế giới."

Phẩm thứ VI

Năng lực bất tư nghị của danh hiệu Phật

Ngài Quán Thế Âm Bồ Tát bảo bà Vi Đề Hy rằng:

"Này Vi Đề Hy, đức Thích Ca Mâu Ni Thế Tôn trọn đời giáo hóa điều phục chúng sinh, đã ban bốn tám vạn bốn ngàn pháp môn tu tập. Nhưng trong đó, Niệm Phật là thù thắng đệ nhất.

Vi Đề Hy, trong quá khứ vô lượng vô biên na do tha kiếp, các đức Phật Như Lai đã dùng hằng hà sa phương tiện, thí dụ, ngôn thuyết, để diễn bày vô số pháp môn tu tập, đưa hết thầy chúng sinh vào Nhất Thừa Đạo. Nhưng, duy chỉ có Niệm Phật là viên đốn đệ nhất.

Vi Đề Hy, nơi đời vị lai các đức Phật sẽ xuất hiện thế gian, cũng dùng hằng hà sa phương tiện, ngôn thuyết, thí dụ, để diễn bày vô số pháp môn tu tập, đưa hết thầy chúng sinh vào cảnh giới giải thoát tối thượng nhất thừa.

Nhưng, duy chỉ có Niệm Phật là cứu cánh đệ nhất.

Vi Đề Hy, hiện tại nay nơi trăm nghìn muôn ức na do tha quốc độ khắp mười phương, các đức Phật chánh đẳng giác cũng đang dùng hằng hà sa phương tiện, ngôn thuyết, thí dụ, để diễn bày vô số pháp môn tu tập, đưa hết thầy chúng sinh dung hóa vào không tánh, niết bàn diệu tâm Như Lai Tạng, nhưng duy chỉ có Niệm Phật là hữu hiệu, siêu việt đệ nhất.

Tại sao vậy?

Này Vi Đề Hy, hãy kiên nhẫn lắng nghe, ta sẽ vì các hạng nữ nhân nơi thời mạt pháp, cũng như người hiện nay, mà tuyên dương tất cả năng lực bất tư nghị của danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật.

Này Vi Đề Hy! Bất cứ chúng sinh nào, hễ nhất tâm xưng niệm danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật, dù chỉ một câu duy nhất, thì sẽ xuất sinh những món năng lực bất tư nghị, như là:

Năng lực bất tư nghị nhận biết rốt ráo tự tánh của tất cả các pháp.

Năng lực bất tư nghị thấy rõ tánh chất huyền hóa của tất cả pháp hữu vi.

Năng lực bất tư nghị thấu triệt tất cả các pháp đều là Phật Pháp, ở nơi ý nghĩa liễu giải không vướng mắc.

Năng lực bất tư nghị tôn trọng và thừa sự hết thảy chư vị thiện trí thức.

Năng lực bất tư nghị phân biệt tất cả các pháp mà tự tại vô ngại.

Năng lực bất tư nghị tùy thuận tất cả căn lành dẫn dắt tới Vô Thượng Giác.

Năng lực bất tư nghị luôn thâm tín điều nhu tất cả Phật Pháp.

Năng lực bất tư nghị đại từ bi khoan dung, không chê bai khinh rẻ những môn phi pháp.

Năng lực bất tư nghị không bao giờ thoái thất Bồ Đề Tâm, Bồ Đề Nguyên.

Năng lực bất tư nghị không hề quên sót danh hiệu Phật.

Năng lực bất tư nghị mãi mãi tùy thuận bản nguyện của chư Phật, chư Bồ Tát.

Năng lực bất tư nghị đưa hết thảy chúng sinh an trụ vào biển cả đại nguyện vô lượng công đức của đức A Di Đà Phật.

Năng lực bất tư nghị cải biến Ta Bà thành Tịnh Độ vi diệu trang nghiêm, đồng cõi Cực Lạc không khác.

Này Vi Đề Hy. Bất cứ chúng sinh nào chấp trì danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật trọn đời nhất tâm xưng niệm không chán mỏi, thì sẽ đắc thắng những pháp vô cầu nhiễm, nghĩa là không dính mắc.

Không dính mắc tất cả cảnh giới bên trong và bên ngoài.

Không dính mắc hơi thở và sự điều hòa hơi thở.

Không dính mắc tất cả pháp chỉ và tất cả pháp quán.

Không dính mắc các tâm sở tầm, tứ.

Không dính mắc vào những trạng thái hỷ, lạc, khinh an..

Không dính mắc vào trạng thái xả, nhất tâm.

Không dính mắc vào không vô biên xứ thức, vô biên xứ, vô sở hữu xứ, và phi tướng phi phi tướng xứ.

Không dính mắc vào tất cả pháp hữu lậu cũng như vô lậu.

Không dính mắc vào tất cả những pháp đã học.

Không dính mắc vào tất cả những căn lành.

Không dính mắc vào tất cả chỗ thọ sinh, giai tầng xuất thân, gia thế, dòng dõi.

Không dính mắc vào tất cả giới luật, thiền định, công hạnh tu tập.

Không dính mắc vào ý nguyện mong cầu xuất ly, giải thoát.

Không dính mắc vào tất cả sự biện giải và tranh cãi.

Không dính mắc vào sự nỗ lực để tinh tấn.

Không dính mắc vào tư tưởng chán ghét thế gian.

Không dính mắc vào tất cả pháp tương ưng hành và những pháp bất tương ưng hành.

Không dính mắc vào ngay cả danh hiệu Phật.

Này Vi Đề Hy! Bất cứ chúng sinh nào siêng năng xưng niệm Nam Mô A Di Đà Phật chẳng lười mỏi, chẳng lui sụt, thì chắc chắn phát huy những pháp chân thật, nghĩa là không dối gạt.

Không dối gạt tự thân.

Không dối gạt tha nhân.

Không dối gạt quốc pháp.

Không dối gạt vì bị áp chế bởi quyền lực kẻ mạnh.

Không dối gạt vì bị thao túng bởi nữ sắc.

Không dối gạt chư vị thiện trí thức như sư trưởng, bạn đồng học, đồng tu.

Không dối gạt tất cả những pháp đã học.

Không dối gạt tất cả những pháp chưa học.

Không dối gạt đoàn thể tăng già.

Không dối gạt chỗ tri giải của tự tâm.

Không dối gạt chỗ nhận biết của người khác.

Không dối gạt tất cả chư Thánh nhân, Bồ Tát, Như Lai.

Này Vi Đề Hy! Bất cứ chúng sinh nào thường xuyên xưng niệm Nam Mô A Di Đà Phật thiết tha, hân ngưỡng, dẫu gặp cảnh ngộ nào cũng chẳng thối chí, thì chiêu cảm những hạnh lành bất tư nghị như là:

- Tự tại hạnh, vì an nhiên giữa tất cả chương duyên nơi cõi Ta Bà để thành tựu thế nguyện.
- Tam muội hạnh, vì nhất tâm, bất loạn.
- An trụ hạnh, vì luôn luôn an trụ trong lực dụng của danh hiệu.
- Thiện hữu hạnh, vì cung kính tôn trọng cúng dường tất cả thiện tri thức để học hỏi Phật Pháp.
- Cầu pháp hạnh, vì khát khao mong cầu pháp bí mật, tạng, liễu, nghĩa tạng của Nhất Thừa Đạo.
- Sám hối hạnh, vì thường đem cả ba nghiệp trong sạch mà đối trước chư Phật, chư Bồ Tát, phát thế sám hối, nguyện từ nay về sau không tái phạm.
- Trang nghiêm hạnh, vì luôn luôn đem hết thầy công đức hồi hướng trang nghiêm cõi Phật.
- Trì giới hạnh, vì khéo giữ gìn giới luật không sai sót.
- Như Lai hạnh, vì phát nguyện thành tựu mọi ước muốn của hết thầy chúng sinh.

Này Vi Đề Hy! Bất cứ chúng sinh nào kiên trì, dũng mãnh, xưng niệm Nam Mô A Di Đà Phật như mũi tên bắn thẳng tới đích nhắm, thì thành tựu những pháp tinh tấn, nghĩa là không mỗi nhọc, nhàm chán, như là:

- Thân cận tất cả thiện tri thức để cầu học, mà tâm không mỗi nhọc nhàm chán.
- Thọ trì tất cả Phật Pháp, mà tâm không mỗi nhọc nhàm chán.
- Quán sát tư duy tất cả Phật Pháp, mà tâm không mỗi nhọc nhàm chán.
- Thấy rõ chúng sinh ngộ nghịch càng cường, mà tâm không mỗi nhọc nhàm

chán.

- Giáo hóa và điều phục tất cả chúng sinh vào pháp môn Niệm Phật, mà tâm không mỗi nhọc nhàm chán.

- Đối trước những chướng duyên, hiểm nạn, mà tâm không mỗi nhọc nhàm chán.

- Nhìn Phật Đạo dài xa, trắc trở, mà tâm không mỗi nhọc nhàm chán.

- Cúng dường tất cả thiện tri thức như cúng dường chư Phật, mà tâm không mỗi nhọc nhàm chán.

- Thực hành Bồ Tát hạnh, mà tâm không mỗi nhọc nhàm chán.

Này Vi Đề Hy! Bất cứ chúng sinh nào khẩn thiết, chí thành xưng niệm Nam Mô A Di Đà Phật không xao lãng, thì chứng đắc những pháp giác tri siêu việt, tối thắng như là:

Giác tri tất cả các pháp đều cùng một thể tánh, như lưu ly sáng sạch và thanh tịnh như hư không.

Giác tri tất cả các pháp luôn hiện bày vô lượng tướng.

Giác tri tất cả các pháp đều xuất phát từ một niệm.

Giác tri tất cả cảnh trạng nhiễm của thế gian đều do thiện nghiệp và bất thiện nghiệp của chúng sinh hiện ra.

Giác tri tất cả phiền não, tập khí của chúng sinh đều do vô minh sinh khởi.

Giác tri tất cả sở hành của chúng sinh đều như huyễn.

Giác tri tất cả vọng nghiệp sai biệt của chúng sanh đều lưu xuất từ chân như thường trụ.

Giác tri bản nguyện lực của chư Phật là thậm thâm vi diệu khó nghĩ bàn.

Giác tri năng lực hộ trì của chư Phật không bao giờ bỏ sót một chúng sinh nào cả.

Giác tri tất cả Phật độ đều bình đẳng, vô ngại.

Này Vi Đề Hy! Bất cứ chúng sinh nào chuyên tâm trì niệm danh hiệu Nam

Mô A Di Đà Phật dẫn chỉ một ngày cho tới bảy ngày hoặc nhiều lần của bảy ngày, thì cảm ứng những năng lực tổng trì không thể nghĩ bàn, như thế này: Tổng trì tất cả phước đức, thiện căn đã tích tập trong nhiều kiếp quá khứ, phát sinh trí tuệ giải thoát.

Tổng trì tất cả pháp quyết định chân thật, đoạn trừ hết những nghi ngờ, lầm lẫn.

Tổng trì tất cả nghĩa lý bí mật của Như Lai Thừa.

Tổng trì tất cả nghĩa lý sâu mầu của khế kinh do đức Thích Ca giảng nói.

Tổng trì tất cả bản nguyện chư Phật ba đời, mà phát tâm hoan hỷ.

Tổng trì tất cả vi tế hạnh của chư Bồ Tát.

Tổng trì tất cả tam muội, thu nhiếp vào trong Niệm Phật Tam Muội như sữa hòa tan trong nước.

Tổng trì tất cả xu hướng Đại Thừa mà không chống trái.

Tổng trì không tánh của tất cả pháp hữu vi hoặc vô vi, siêu việt hữu, vô, đoạn, thường...

Này Vi Đề Hy! Bất cứ chúng sinh nào hoan hỷ xưng tán hoặc cung kính chấp trì danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật, dẫn chỉ một niệm cho tới mười niệm, hoặc nhiều lần của mười niệm, thì sẽ âm thầm khế hợp với những thứ tâm bình đẳng như là:

Tâm bình đẳng, tích tập, lưu xuất, và thành tựu tất cả thiện căn, công đức của chư Phật, chư đại Bồ Tát.

Tâm bình đẳng phát khởi và kiên định tất cả thế nguyện.

Tâm bình đẳng nơi các sắc thân, tướng mạo sai biệt của hết thảy chúng sinh.

Tâm bình đẳng nơi nghiệp báo, thú hưởng của hết thảy các loại chúng sinh.

Tâm bình đẳng nơi tất cả tri kiến đúng sai, lành dữ, tốt xấu... của hết thảy các loại chúng sinh.

Tâm bình đẳng nơi tất cả Phật Pháp và phi chính pháp.

Tâm bình đẳng nơi tất cả giới tính uế mà không sinh tâm phân biệt.

Tâm bình đẳng nơi tất cả hạnh tu không phân biệt.

Tâm bình đẳng nơi năng lực tiếp độ của tất cả Phật.

Tâm bình đẳng nơi trí tuệ giải thoát của chư Phật.

Này Vi Đề Hy! Bất cứ chúng sinh nào tùy thuận khế kinh mà xưng niệm danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật với tâm vô cầu thì sẽ phát xuất những công đức vô úy bất tư nghị, như là:

- An nhẫn giữa những chướng ngại mà mở rộng tâm vô úy.
- Hộ trì chánh pháp không mỏi nhọc, mà trưởng dưỡng tâm vô úy
- Hàng phục tất cả ác tri thức, đưa hết thầy vào chính kiến, nêu cao tâm vô úy.
- Vì sự trường tồn của chính pháp, mà phát khởi tâm vô úy.
- Vì chí nguyện cứu độ tất cả chúng sinh, chẳng tiếc tính mạng thành tựu tâm vô úy.
- Xô dẹp tất cả tà kiến của ngoại đạo, đánh đổ thành kiến của nhị thừa, mà phát tâm vô úy.
- Làm cho tất cả chúng sinh hoan hỷ tu tập pháp Đại Thừa, mà phát khởi tâm vô úy.
- Kiên cố giữ vững Bồ Đề Tâm, Bồ Đề Nguyện, mà phát khởi tâm vô úy.
- Không khinh hủy những người phạm giới, không đua nịnh những bậc giới thể hoàn bị, mà phát khởi tâm vô úy.
- Nghe nói pháp chưa học mà không sợ sệt, phát khởi tâm vô úy.

Này Vi Đề Hy! Bất cứ chúng sinh nào phục sức thân tâm bằng danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật thì sẽ đắc những năng lực giải thoát không thể nghĩ bàn, như là:

- Giải thoát phiền não, không còn bị thập triền, thập sử xâm hủy, bức hại, nhiễu loạn.

- Giải thoát tà kiến thế gian và tà kiến ngoại đạo.
- Giải thoát những biện giải về sự giải thoát.
- Giải thoát những mục tiêu an trụ niết bàn của Nhị Thừa.
- Giải thoát những trói buộc, áp chế của uẩn, xứ, giới.
- Giải thoát những chấp trước về Phật Pháp.
- Giải thoát những chấp trước về phi chánh pháp.
- Giải thoát tất cả hí luận về thật nghĩa của Nhất Thừa.
- Giải thoát tất cả trí giải sai lầm của sáu căn.
- Giải thoát tất cả hí luận về cảnh giới điều việt của chư Phật, chư Bồ Tát.
- Giải thoát hí luận, biện tài về không tánh, về những pháp vô sở đắc.

Này Vi Đề Hy! Bất cứ chúng sinh nào thoáng nghe danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật liền tín thọ chấp trì, niệm niệm nối nhau không gián đoạn, thì sẽ hiển lộ những thứ tâm bất động, như là:

- Sẵn sàng xả bỏ tất cả sở hữu, mà không hề nuôi tiếc, do đó, tâm được bất động.
- Đối với tất cả chúng sinh, thề không có lòng não hại, do đó tâm được bất động.
- Trong việc nhiếp hóa chúng sinh, chẳng hề phân biệt kẻ oán người thân, do đó, tâm được bất động.
- Dầu ham làm các thiện sự nhưng chỉ gặp thất bại, hủy nhục nhưng không hề lui sụt Bồ Đề Tâm Nguyên, do đó, tâm được bất động.
- Tư duy, quán sát diệu nghĩa của tánh không mà chẳng hề sợ sệt, ngăn lại, do đó tâm được bất động.
- Nhìn ngũ trược ác thế, thấy chúng sinh say sưa nô đùa với tám món điên đảo, mà không chán ghét, bỏ lìa, khinh chê, do đó, tâm được bất động.
- Nghe những pháp khó tin, khó hiểu của Đại Thừa mà ghi nhớ không quên, do đó, được tâm bất động.

- Dẫu sống trong thế pháp nhiễm ô, mà vẫn tu tập phạm hạnh, hộ trì tịnh giới, do đó, tâm được bất động.
- Nơi chỗ sở đắc, và nơi chỗ vô sở đắc, luôn luôn giữ lòng an nhiên, chẳng nao loạn, do đó, được tâm bất động.
- Đối với kẻ trí nhỏ, khinh chê pháp Đại Thừa, mà mình cũng không sinh lòng giận hờn, ghét bỏ, do đó, tâm được bất động.

Này Vi Đề Hy! Bất cứ chúng sinh nào nhất tâm xưng niệm danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật dẫu với tâm thái nào đi nữa, thuận ý hoặc nghịch ý, ham thích hoặc chống trái, đều thân hoạch vô số trí lực bất tư nghị, như là:

- Trí lực quán chiếu, thấy rõ tất cả các pháp đều do nhân duyên sinh khởi.
- Trí lực như thật, nhận biết tất cả các pháp đều chẳng thật, đều như huyễn hóa, như mộng mị.
- Trí lực như như, thấy rõ tất cả các pháp không đối nghịch, mâu thuẫn.
- Trí lực vô úy, thấy rõ tất cả các pháp biến dịch không ngừng, sinh trụ diệt từng sát na, mà chẳng tham luyến hay sợ hãi.
- Trí lực kim cương, vì thực hành hạnh nguyện Bồ Tát lợi lạc quần mê mà chẳng dính mắc vào ngã tướng, nhân tướng, chúng sinh tướng, thọ giả tướng.
- Trí lực tịch tịnh, vì trực nhận sâu xa cái bản thể vắng lặng, thường trụ, thanh tịnh của các pháp.
- Trí lực viên mãn, vì tuy khấn thiết cầu sinh Cực Lạc mà vẫn nguyện trở lại Ta Bà cứu độ chúng sinh.
- Trí lực thiện xảo, vì khéo léo phân biệt ý nghĩa chân thật của các pháp và khéo léo xử dụng phương tiện để diu dắt chúng sinh.
- Trí lực thậm thâm, vì tương ứng với đạo nhất thiết trí.
- Trí lực vô ngại, vì hiểu biết tâm ý và sở hành của chúng sinh, nhẫn nại làm cho họ phát Bồ Đề Tâm, hoan hỷ siêng tu kiên cố, bất thoái.

- Trí lực tối thắng, vì tự nhiên tin nhận vô biên diệu dụng của hồng danh Nam Mô A Di Đà Phật mà chẳng phân vân thủ xả.

Này Vi Đề Hy! Bất cứ chúng sinh nào thậm thâm tin hiểu, hoan hỷ thọ trì danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật, hoặc một ngày, hoặc bảy ngày, cho tới nhiều lần của bảy ngày, thì sẽ đắc mười pháp quyết định bất khả tư nghị, như là:

- Quyết định đời đời thọ sinh trong dòng giống Như Lai.
- Quyết định vĩnh viễn an trú trong cảnh giới vô lượng quang minh nghiêm sức của chư Phật.
- Quyết định thấu triệt công hạnh, tâm nguyện của chư Bồ Tát.
- Quyết định an trụ trong vô số các môn ba la mật.
- Quyết định tham dự trong những chúng hội đạo tràng của chư Như Lai.
- Quyết định đủ năng lực hiện bày thể tánh và chủng tướng của chư Như Lai.
- Quyết định an trụ trong trí tuệ siêu việt, giải thoát của Như Lai, thâm nhập Bồ Đề Giác Tánh của chư Phật.
- Quyết định an trụ trong bản nguyện vĩ đại của đức Phật A Di Đà, chắc chắn được ngài tiếp dẫn.
- Quyết định hòa hợp thân và tâm vào trong kim thân của chư Phật.
- Quyết định hóa sinh tại nơi hoa sen báu, cùng một chỗ ở với chư Phật, chư Thánh chúng.

Này Vi Đề Hy! Bất cứ chúng sinh nào quyết liệt đối với Bồ Tát Đạo, luôn tinh tấn xưng niệm Nam Mô A Di Đà Phật, hoặc một ngày hoặc bảy ngày, hoặc nhiều lần của bảy ngày, liên tục như vậy, trọn đời không mỏi nhọc. Thì chắc chắn thành tựu mười giới pháp thanh tịnh, xứng đáng là bậc tôn quý trong hàng nhân thiên, như là:

- Thanh tịnh giới nơi thân, vì xa lìa nghiệp sát sinh, dâm dục, trộm cắp.
- Thanh tịnh giới nơi miệng, vì xa lìa bốn nghiệp dữ vọng ngôn, ý ngữ,

lưỡng thiệt, ác khẩu.

- Thanh tịnh giới nơi ý, vì xa lìa ba nghiệp xấu nơi ý đó là tham lam, sân hận, tà kiến.
- Bồ Đề Tâm giới nơi sự nghiệp tuệ giác, vì chẳng ưa thích pháp Tiểu Thừa mà đặt trọn chí hướng nơi Phật Tri Kiến.
- Ba la mật giới nơi sự nghiệp hóa độ tất cả chúng sinh, vì thực hành vô lượng ba la mật, khéo dẫn dắt chúng sinh vào Như Lai Thừa.
- Thâm mật giới nơi phương tiện thiện xảo, vì giữ gìn giới thể trong sạch như lưu ly và khéo cứu vớt tất cả chúng sinh trót hủy phạm giới luật.
- Nhiếp thọ giới nơi đại nguyện viên mãn, vì luôn ngăn ngừa chúng sinh làm những việc ác, mà chỉ giúp họ làm các việc lành.
- Nhất thiết nghĩa không giới, vì thấu triệt trọn vẹn nghĩa lý mật nhiệm của không tánh, rời bỏ tất cả kiến chấp hữu lậu cũng như buông bỏ ngay cả trí tạng vô lậu.
- Thủ hộ giới, vì nơi tất cả chúng sinh, luôn phát khởi lòng đại bi đưa hết thảy vào Như Thật Đạo, không để chúng sinh rơi và tà kiến, và đoạ vào ba đường dữ.
- Tùy nhạo giới, vì luôn khiêm cung chất trực và nhu hòa, không bao giờ rêu rao lỗi lầm của chư tỷ kheo, chư tỷ kheo ni, ưu bà tắc, ưu bà di, cũng như những người sơ học.

Này Vi Đề Hy! Giả sử đem muôn ức na do tha hằng hà sa quốc độ mà nghiền thành vi trần, cứ mỗi mỗi vi trần là một đại kiếp. Dùng khoảng thời gian vô cùng dài lâu ấy, để diễn nói tất cả năng lực bất tư nghị của danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật thì cũng không thể nào diễn nói cho đầy đủ hết được.

Nay ta tạm tuyên thuyết ít phần trong vô lượng vô biên bất khả thuyết năng lực bất tư nghị của danh hiệu thù thắng, vi diệu đệ nhất ấy. Ngươi hãy tín

thọ, ghi nhớ, suy gẫm, và nhất tâm phụng trì."

Ngài Quán Thế Âm vừa dứt lời, bấy giờ, mười phương chư Phật đồng hiện ra, khen rằng:

"Lành thay! Lành thay! Phật tử Quán Thế Âm thực hiện việc làm hi hữu, khéo vì chúng sinh thời mạt pháp mà xưng tán, tuyên dương năng lực bất tư nghị của danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật. Ai nhất tâm xưng niệm danh hiệu ấy, sẽ được chư Phật hộ trì và nhiếp thọ, quyết định thành Phật."

Phẩm thứ VII

Khuyến phát niệm Phật và đọc tụng chân ngôn

Lúc bấy giờ, ngài Phổ Hiền Đại Bồ Tát bạch Phật rằng:

"Thưa Thế Tôn, con nay vì thương tưởng chúng sinh nơi thời mạt pháp, khi ấy kiếp giảm, thọ mạng ngắn ngủi, phước đức kém thiếu, loạn trước tăng nhiều, kẻ chân thật tu hành rất ít. Con sẽ ban cho người niệm Phật thần chú đà la ni này, để thủ hộ thân tâm, nhổ tận gốc rễ nghiệp chướng, trừ sạch phiền não, được mau chóng sinh về Cực Lạc. Gọi là Bát Nhật Thiết Nghiệp Chướng Căn Bản Đắc Sinh Tịnh Độ Đà La Ni. Liền nói thần chú:

Nam mô a di đa bà dạ, đa tha dà đa dạ, đa diệt dạ tha, a di rị đô bà tỳ, a di rị đa tất đam bà tỳ, a di rị đa tì ca lan đế, a di rị đa, tì ca lan đa, dà di nị dà dà na, chỉ đa ca lệ ta bà ha.

Người niệm Phật phải giữ giới, ăn chay, thân khẩu ý đều phải thanh khiết. Ngày đêm sáu thời, mỗi thời tụng hai mươi một biến. Như vậy, diệt được các tội: tứ trọng, ngũ nghịch, thập ác, và huỷ báng chính pháp. Thường được đức Phật A Di Đà hiện trên đỉnh đầu. Hiện đời an ổn, phước lạc. Hơi thở cuối cùng được tùy nguyện mà vãng sinh Cực Lạc. Hoặc tụng đến ba

chục muôn biến, liền thấy Phật ngay trước mặt mình."

Bấy giờ, ngài Quán Thế Âm Đại Bồ Tát bước ra trước Phật, bạch rằng:

"Nay con nương uy thần của đức Phật A Di Đà mà ban cho chúng sinh quyết chí niệm Phật thời mật pháp, một chân ngôn gọi là: Vô Lượng Thọ Như Lai Chân Ngôn. Đây là tạng pháp bí mật của Phật A Di Đà, ẩn chứa vô biên thần lực tự tại bất tư nghị. Nếu hàng tỳ kheo, tỳ kheo ni, hoặc ưu bà tắc, ưu bà di lỡ phạm giới căn bản, tụng xong bảy biến liền trở lại được giới phẩm thanh tịnh. Tụng hai mươi một biến, tiêu diệt các tội tứ trọng, ngũ nghịch, thập ác và tất cả chướng ngại trên bước tu hành đều trừ sạch. Hiện đời an lạc, thuận lợi, được sự nhiếp thọ của Vô Lượng Thọ Như Lai. Tụng một muôn biến, tâm Bồ Đề hiển hiện nơi thân không quên mất. Thấy đức Phật phóng quang tự trên đỉnh đầu. Người niệm Phật lần lần thể nhập tịnh tâm tròn sáng, mát mẻ, tiêu tan tất cả phiền não. Khi lâm chung, hành giả niệm Phật liền thấy Phật A Di Đà cùng vô lượng muôn ức Bồ Tát vây quanh, an ủi, tiếp dẫn. Người niệm Phật tức khắc được sinh về thượng phẩm ở Cực Lạc.

Sau đây, con xin tuyên đọc Vô Lượng Thọ Như Lai Chân Ngôn.

Nam mô ra tờ na, tờ ra gia gia, nam mô a ri gia, a mi ta bà gia, ta ta gia ta gia, a ra ha tê, sam mia sam bồ đà gia. Ta đi gia tha: a um, a mi ri tê, a mi ri ta, ôn ba vi, a mi ri ta, sam ba vi, a mi ri ta, ca ri pi, a mi ri ta, pi tê, a mi ri ta, tê chê, a mi ri ta, vi ga lan tê, a mi ra ta, vi ga lan tê, ga mi nê, a mi ri ta, ga ga nai, ga ri tê ca ri, a mi ri ta, tôn tô tô pi, sô oa ri, sa ri oa, a lất thát, sa ta nê, sa ri oa, ga ri ma, ca ri xa, ca ri gia, ca so ha."

Ngài Quán Thế Âm vừa đọc xong bài chân ngôn ấy, bỗng vô lượng vô biên vô số thế giới đều chấn động sáu cách, quang minh chiếu rọi cả mười phương. Đức Thích Ca cùng chư Phật khắp thế giới hư không giới đồng thanh khen ngợi: "Lành thay! Lành thay!"

Lúc bấy giờ, Diệu Nguyệt trưởng giả vui mừng vô hạn, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, vén áo phơi bày vai hữu, đi nhiễu quanh đức Phật Thích Ca ba vòng, rồi chấp tay, quỳ gối, hướng Phật mà đọc bài kệ khen ngợi.

Đức Phật Thế Tôn Chính Biến Tri

Tướng hảo đoan nghiêm đều viên mãn

Rủ đại từ bi vô giới hạn

Mở bày đại pháp cứu quần mê.

Niệm Phật hiện tiền đắc Phật tướng

Thâm nhập cảnh giới bất tư nghị

Nhân đây Bồ Tát Sơ Phát Tâm

Quyết định một lòng xưng niệm Phật.

Hồng Danh chứa nhóm vô lượng nghĩa

Lợi lạc muôn ức chúng hữu tình.

Đức Phật Thế Tôn đáng vô thượng

Tri kiến giác ngộ đều quanh mình

Rắc rải tuệ nhật khắp mười phương

Rưới trận mưa pháp như cam lộ.

Niệm Phật vãng sinh cõi Cực Lạc

An nhiên chứng đắc vô sinh nhẫn

Nhân đây Bồ Tát Sơ Phát Tâm

Gìn giữ thân tâm bằng Phật hiệu

Hồng danh tỏ ngộ chân như tánh

Dẫn dắt chúng sinh vào tam muội.

Đức Phật Như Lai đáng bất động

Chẳng đến, chẳng đi, chẳng đoạn thường

Xa lìa chấp hữu hoặc chấp vô

Tự tại chỉ bày phương tiện lực

Niệm Phật an trụ nơi bản giác
Tùy nghi hòa hợp với tánh không
Nhân đây Bồ Tát Sơ Phát Tâm
Trang nghiêm tự thân bằng niệm Phật.
Hồng danh hiển phát hư không tạng
Tức thời thẳng vào viên giác tánh
Con nay xưng tán Đại Đạo Sư
Khen ngợi hồng danh vô lượng lực
Nguyện đem hồi hướng khắp chúng sinh
Mong cầu hết thảy cùng niệm Phật.
Lúc bấy giờ, trưởng giả Diệu Nguyệt ở trước đức Thế Tôn đọc bài kệ khen
ngợi Phật rồi, thành khẩn thưa hỏi như thế này:

"Kính bạch Thế Tôn toàn giác toàn tri, kinh này tên gọi là gì? Chúng con
phải thọ trì như thế nào?"

Phật bảo ông Diệu Nguyệt trưởng giả rằng:

"Kinh này gọi là Niệm Phật Ba La Mật Kinh còn gọi là Xưng Tán Hồng
Danh Công Đức Kinh, cũng có tên là Niệm Phật Bát Nhã Tam Muội Kinh.
Các người theo đó mà thọ trì.

Này Diệu Nguyệt, trong thời mạt pháp, các kinh điển Đại Thừa đều diệt tận.
Nơi cõi Nam Diêm Phù Đề này chỉ có kinh này tồn tại. Đức Phật A Di Đà
cùng ta, đều rộng mở đại từ bi mà lưu trụ kinh này thêm mười năm nữa. Hai
vị đại Bồ Tát Quán Thế Âm và Phổ Hiền đồng phát nguyện thủ hộ kinh này,
và che chở những người niệm Phật, khiến những kẻ chống trái và các ác ma
không thể làm nhiều loạn, bức hại được."

Đức Thích Ca Mâu Ni Thế Tôn nhìn chúng hội đạo tràng, mà bảo rằng:

"Này đại chúng! Nơi thời kỳ chính pháp cuối cùng, hoặc về sau nữa, nếu có
người nào thọ trì, đọc tụng, suy gẫm, biên chép kinh Niệm Phật Ba La Mật

này, thì các người phải biết người ấy trong vô lượng vô biên bất khả tư nghị kiếp lâu xa đã từng gặp gỡ, thân cận, cúng dường tôn trọng chư Phật. Người ấy vốn thật sự từ bát nhã trí sinh ra, đòi đòi thực hành giáo pháp Như Lai vô tận tạng.

Này đại chúng! Nơi thời kỳ chính pháp cuối cùng, hoặc về sau nữa, nếu có người nào thoáng nghe qua kinh Niệm Phật Ba La Mật này, mà phát khởi tín tâm chắc thật, chẳng kinh nghi thì các người phải biết người ấy ở trong vô lượng vô biên bất khả tư nghị kiếp lâu xa từng dừng mãnh phát Bồ Đề Tâm, tu Bồ Đề Hạnh không mỏi nhọc, và nơi chư Phật từng gieo trồng giải thoát đức, bát nhã đức, pháp thân đức chẳng thể tính đếm, thí dụ được.

Này đại chúng! Nơi thời kỳ chính pháp cuối cùng, hoặc về sau nữa, nếu có người nào tin nhận, ghi nhớ rõ ràng nghĩa thú của kinh Niệm Phật Ba La Mật này, rồi nương theo đó mà xưng niệm danh hiệu Nam Mô A Di Đà Phật. Dẫu một niệm, hai niệm, cho tới mười niệm hoặc nhiều lần của mười niệm thì các người phải biết người ấy chắc chắn được Phật thọ ký, hiển phát năng lực của tánh không, tỏ ngộ tri kiến Như Lai và bước thẳng vào cảnh giới thánh trí tự chứng.

Này đại chúng! Nếu các người thấy người thọ trì kinh này, và thường xuyên niệm Phật, thì phải khởi lòng tôn trọng y như kính ngưỡng chư Phật vậy.

Chớ nên móng tâm ngăn trở người thọ trì kinh này, chẳng được phơi bày lỗi lầm, sai trái của người niệm Phật.

Này đại chúng! Nên biết rằng vô lượng vô biên muôn ức na do tha vi trần số hóa thân và ta khắp tất cả quốc độ trong mười phương cũng đều giảng nói kinh Niệm Phật Ba La Mật, cùng đều khuyến phát chúng sinh siêng năng niệm Phật. Tất cả chư Phật phân thân của ta luôn luôn phóng đại quang minh nhiếp thọ và thủ hộ những chúng sinh niệm Phật, không bỏ rời."

Lúc Phật dạy kinh này xong rồi, chư vị đại Bồ Tát ở mười phương, chư vị

trưởng lão, Thanh Văn như ngài Xá Lợi Phất, Mục Kiền Liên, Ma Ha Ca Diếp, v.v... cùng các trời, rồng, dạ xoa, nhân phi nhân... tất cả đại chúng đều rất hoan hỷ, thọ trì lời Phật dạy, ân cần đánh lễ mà lui ra.

* * *

Phật thuyết niệm Phật Ba La Mật Kinh

- Nếu ai chuyên tu về Tịnh Độ, chú tụng nhất thiết nghiệp chương trì 108 biến, trì danh hiệu Phật A Di Đà tối thiểu là 1080 biến, ngày hai thời công phu, trì tụng nhất thiết nghiệp chương 200 ngàn biến, sẽ mộng thấy hảo tướng đức A Di Đà sờ đầu thọ ký. Nếu ai có nhân duyên tu hành theo nghi Tịnh Độ này, và luôn luôn lấy giới làm thầy, khi mạng chung quyết định vãng sanh hàng thượng phẩm thượng sanh.

- Nếu nhập thất, ngày chia sáu thời, cách hành trì như sau: sám hối thất Phật, chơn ngôn trì 108 biến, đại bi chú tụng 21 biến, tụng nghiệp chương 108 biến, tâm chú A Di Đà 108 biến, danh hiệu Phật A Di Đà 108 biến cho một thời công phu (một kỳ nhập thất là 7 ngày, 21 ngày, 49 ngày, 100 ngày).

Công năng đại chú A Di Đà

- Nếu ai tụng chú này, vừa tụng một biến, tức thì diệt trừ được thập ác, tứ trọng, và năm tội vô gián ở trong tâm, hết thấy các nghiệp chương đều được tiêu diệt sạch. Nếu có tỳ kheo, tỳ kheo ni, phạm tội căn bản, đối trước Tam Bảo thành tâm phát lời sám hối và chí thành tụng chú 7 biến, liền được trở lại giới phẩm thanh tịnh, tụng một vạn biến, vĩnh viễn không thối tâm Bồ Đề, sau khi lâm chung sẽ thấy Phật A Di Đà và vô lượng Bồ Tát cùng Thánh chúng vây quanh nghênh tiếp hành giả, an ủi thân tâm, tức sanh về thế giới Cực Lạc, bất thối chuyển, hàng thượng phẩm thượng sanh, chứng Bồ Tát vị.

Công năng chú vãng sanh

- Ai tụng chú này, Phật A Di Đà thường trụ trên đánh đầu, sau khi mạng chung, tự nhiên được vãng sanh, tụng chú này thường xuyên, diệt được các

tội tứ trọng, năm nghịch, thập ác, bài bác phương đẳng và diệt trừ được hết sự nhiễu hại của quỷ thần, ma quỷ trong hiện tại, công đức chủ này bất khả tư nghị.

Công năng A Di Đà tâm chú

- Thường xuyên thọ trì, đọc tụng được tăng trưởng phước đức, tăng ích trí tuệ, biện tài vô ngại, thọ mạng và sắc lực càng được lâu dài, tiêu trừ nghiệp chướng, tiêu diệt vạn bệnh, bi, ái ngữ tăng trưởng, mọi sự đều tốt đẹp, vĩnh viễn thoát khỏi nhà lửa tam giới, người thọ trì được vãng sanh hàng thượng phẩm thượng sanh, đây là tâm chú bí mật của đức A Di Đà.

* * *

Mười công đức ấn tống kinh, tượng Phật

1. Những tội lỗi đã tạo từ trước, nhẹ thì được tiêu trừ, nặng thì chuyển thành nhện.
2. Thường được thiện thần ủng hộ, tránh được tất cả tai ương hoạn nạn, ôn dịch, nước, lửa, trộm cướp, đao binh, ngục tù.
3. Vĩnh viễn tránh khỏi những quả báo phiền khổ, oán cừu oan trái của đời trước cũng như đời này.
4. Các vị hộ pháp thiện thần thường gia hộ nên những loài dạ xoa, ác quỷ, rắn độc, hùm beo tránh xa không dám hãm hại.
5. Tâm được an vui, ngày không gặp việc nguy khốn, đêm ngủ không thấy ác mộng. Diện mạo hiển sáng, mạnh khỏe an lành việc làm thuận lợi, được kết quả tốt.
6. Chí thành hộ pháp, tâm không cầu lợi, tự nhiên y phục đầy đủ, gia đình hòa thuận, phước lộc đời đời.
7. Lời nói việc làm, trời người hoan hỷ, đến đâu cũng được mọi người kính mến ngợi khen.

8. Ngu chuyển thành trí, bệnh lành mạnh khoẻ, khổn nghèo chuyển thành thịnh đạt. Nhàm chán nữ thân, mệnh chung liền được nam thân.
 9. Vĩnh viễn xa lìa đường ác, sinh vào cõi thiện, tướng mạo đoan nghiêm, tâm trí siêu việt, phước lộc tròn đầy.
 10. Hãy vì tất cả chúng sinh trồng các căn lành. Lấy tâm cầu của chúng sinh làm ruộng phước điền cho mình. Nhờ công đức ấy đạt được vô lượng phước quả thù thắng. Sinh ra nơi nào cũng thường được thấy Phật, nghe Pháp, phước huệ rộng lớn, chứng đạt lục thông, sớm thành Phật quả.
- Ấn Quang Tổ sư dạy: ấn tống kinh, tượng Phật được công đức thù thắng như vậy, nên gặp khi chúc thọ, thành hôn, cầu phước, thoát nạn, sám hối, cầu tiêu trừ tật bệnh, cầu siêu độ hương linh, hãy tinh tấn phát tâm Bồ Đề ấn tống, để trồng cội phước đức cho chính mình và thân bằng quyến thuộc.

Nam mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Bạch đức Thế Tôn, hôm nay chúng con đồng thành kính chung góp ấn tống quyển kinh Niệm Phật Ba La Mật. Nguyên tới tay những ai đọc tụng kinh này đều được đầy đủ niềm tin phát tâm tinh tấn bất thoái chuyển. Niệm Nam Mô A Di Đà Phật để được tiêu trừ hết tất cả tội lỗi từ vô thủy nghìn ức kiếp về trước cho đến ngày nay, và diệt tận gốc rễ những vọng tưởng điên đảo mê lầm sớm thành tựu niệm Phật tam muội hiện tiền, mãi báo thân này được vãng sinh về cõi Cực Lạc.

Nam mô A Di Đà Phật

Đánh máy: canary

Nguồn: Canary/ VNthquan - Thư viện Online

Được bạn: Ct.Ly đưa lên

vào ngày: 16 tháng 8 năm 2009